

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas



OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 29 • Nr. 4 • april 2003



Boeiend eerste
Wandelcafé



OLAT-ledental
nu op 700



Lies en Tjeu
Van den Kerkhof
50 jaar getrouwd



en nog meer
wandelnieuws!



Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)



OLAT-NIEUWS

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:toegevoegd lid dag. bestuur
 Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎040-2110413
 e-mail:
 #

Penningmeester:
 Jos van den Bersselaar
 Hagenkampweg Zd. 146
 5615 DA Eindhoven
 ☎040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering
 Mariet Ahlers

Bestuursleden:
 Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop
 #

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven
Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT
**Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
 Hein Lenders en Marinus van Roosmalen**
 -♦-
DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE
Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

inhoud OLAT-Nieuws april 2003

Voorwoord: Marinus van Roosmalen..... 4
Meldingen "Van de Bestuurstafel": Hein Lenders 5
 en het 'Bijzettafeltje' door: Theo Tromp.....
 - Int. Wandelevenement Weert.....
 - Gastgezinnen gezocht 6
 - 5^e Kempenlandtocht..... 7
 - De Landelijke Wandelbonden..... 7
Ledenadministratie: mutaties..... 8
 Onze jarigen
 Tjeu en Lies, een gouden paar; interview door: Margriet 9
Initiatiefgroep: Wandelen op Dinsdag Zomerprogramma 2003 11
Initiatiefgroep: Wandelcaféprogramma..... 12
 Boeiend eerste Wandelcafé; door Lies Wesseling.....
 Jongeren activiteiten, Wadloopweekend Schiermonnikoog..... 14
LPS: Clubkampioenschap uitslagen Olland 9 maart 15
 Clubkampioenschap 25 maart 16
 Programma clubkampioenschap..... 17
 Weg van de Snelweg, door Klaas Bakker
Clubreizen: programma 2003..... 18
 Op avontuur tussen La Reid en Stavelot, door Ad van Asten 19
 16^e Bossche 100, door Jan van Berkel 21
 Wandeling onder een hemelsblauwe lucht, door Margriet Fischer..... 23
 Achter de Pijlophalers aan, door Peter van de Ven..... 24
 Met Constant-Op Stap: Als schaduw van: door Ad van Asten 25
 Winterwandeling in Oisterwijk en door De Malpie, door Piet Royakkers.... 27
 Sierlijk door de bocht, door Ad van Asten 28
 Voor u gelezen, onder redactie van:..... 30
 32

Foto voorkaft: Wagenrust bij het prieeltje op Cranendonck
 Foto's van: Peter van de Ven, Ad van Asten, Theo Tromp.

LEDEN VAN VERDIENSTE:
 Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

<p><u>Ledenadministratie:</u> Nellie Leijssen Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven ☎ 040-252 6772 <u>Clubreizen:</u> Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p><u>Startbureau:</u> Jos van den Bersselaar ☎040 -2524404 <u>Boetiek:</u> Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎040-2552742/0499-471 298 <u>Parkoersen:</u> Ad Verbakel ☎0413-212161 <u>OLAT-verzorging: Algemeen</u> Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p>	<p><u>Nijmegen</u> <u>Vierdaagse verzorging:</u> Regina jr Esther v/d Velden <u>Overnachting Vierdaagse</u> Hein Lenders ☎06-12074473 giro: 2608214 <u>OLAT-Wandelpaden:</u> Theo Tromp</p>	<p><u>Redactie OLAT-Nieuws:</u> Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎0499-473767 (ook fax) a.h.van.asten@hccnet.nl <u>Verzending OLAT-Nieuws</u> Nellie Leijssen Corrie Tiersma</p>
--	--	--	--

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.

☎06-24175221

Hulstbosakker 47

5625 VS EINDHOVEN

marietahlers@planet.nl

Paul Canters

Marinus van Roosmalen b.a.

Ad van Asten



Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie

☎0499-473767

☎0648327640

Lupinelaan 27

5691 WC SON

a.h.van.asten@hccnet.nl

Peter van de Ven

Margriet Fischer

Hein Lenders b.a.



Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10

6006 ZM Weert

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems

Jan Hendrix

Theo Bouwmans



Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits



Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

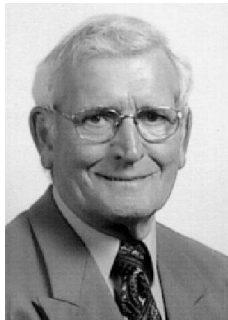
Voor 18 april 2003 voor plaatsing in ons
meinummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

april 2003
JAARGANG 29, NR. 4



Voorwoord

Het is algemeen al bekend dat er in februari 2003 met de Winterseriewandeling van OLAT in Oisterwijk zich 1393 wandelaars hadden ingeschreven, om in deze mooie omgeving te komen wandelen. Als we terugkijken zijn steeds in de maand februari de records behaald. Dat was in februari 1998 toen we in Oostelbeers voor het eerst meer dan 1000 wandelaars in mochten schrijven (1003). In februari 2000 hadden we met de winterserie in Rosmalen weer een nieuw record: 1077. In februari 2002 in Bladel 1217 en nu in februari 2003 in Oisterwijk maar liefst 1393. Dit zou te maken kunnen hebben met het feit dat de natuur ontwaakt uit haar winterslaap, en ook de wandelaar. Afgelopen zondag heeft de laatste Winterserietocht 2002/03 plaatsgevonden in Leende. Het leek er even op dat we weer een nieuw record zouden gaan halen. Dat is ons niet gelukt maar het resultaat mocht er zijn: 1282 wandelaars waren na deze prachtige omgeving gekomen. Hiervan hadden 88 personen ingeschreven voor de 60 km wandeling. Ons excuus voor de foutieve plaatsing in het LWP, veel telefoontjes gehad van wandelaars die in Geldrop aan het zoeken waren naar de startlocatie.

Zoals je hierboven kunt lezen hebben we een nieuw deelname-record geregistreerd, maar ook mochten we in maart ons 700ste lid inschrijven. Ook dat is een record in ons ledenbestand dat nog niet eerder werd behaald.

Ons 700ste lid is Ciel van Wichem uit Eindhoven. We heten hem van harte welkom bij wandelsportvereniging OLAT en hopen dat hij zich bij ons zal thuis voelen en we wensen hem veel wandelplezier toe.

Zaterdag 22 februari hebben we in Arnhem het Symposium bezocht 'Nederland wandelt verder.' Als sprekers waren aanwezig: Mr. Hans Blankert, voorzitter NOC*NSF, Mr. Guido van Woerkom, Hoofddirecteur ANWB en de heer Miel Termont, voorzitter wandelsportorganisatie KNBLO. Een gerichte inzet is, om de wandelsport een duidelijk gestructureerde plaats te geven binnen de breedtesport. De KNBLO en WONL prijzen zich gelukkig dat de ANWB en andere instanties hiervoor inmiddels interesse tonen. Begin 2004 beginnen ze daadwerkelijk met de vitalisering van de wandelsportverenigingen zelf, deze zal duren tot 2010. Dit is een lange tijd, maar het moet allemaal gebeuren door vrijwilligers. Diverse personen hebben zich aangemeld om een cursus accountmanager te gaan volgen. Jan v d Ven en Theo Tromp hebben zich ook aangemeld.

Evaluatievergadering OLAT-Milieu 2000: op zich geen grote problemen, wel zullen we het parkeren beter moeten gaan begeleiden, en afbakenen. Ook geldt dit, naar de wandelaar toe, waar de bussen komen om op te stappen, en de vraag was er of we wel een 2de bus in moeten zetten gezien het geringe aantal dat er met de 2de bus mee gaat.

We zijn ons nu aan het voorbereiden op het 95-jarige jubileum van de KNBLO die op 5 april in Holten een groot wandelevenement organiseren, en waar OLAT de wandelaars zal verzorgen.

Tot volgende maand, Marinus van Roosmalen, voorzitter

Van de Bestuurstafel

Door: Hein Lenders



Overnachting in 'De Ganzenheuvel': Allereerst wil ik melden dat er na eerdere en voor enkelen, 'sombere' berichten enige ruimte is ontstaan bij het aantal beschikbare plaatsen op 'De Ganzenheuvel'. Dit vindt zijn oorzaak in het feit dat de Noren dit jaar niet in zo'n grote getale aanwezig zullen zijn.

Dus als u nog een plaatsje zoekt wees er als de kippen bij. Op is Op.

Startplaatsen winterserie in 2004: De startplaatsen voor de winterserie in 2004 zijn nu definitief vastgesteld. Deze zijn: 18 januari in Rips, 15 februari in Best, 21 maart in Valkenswaard, 17 oktober in Heeze en 21 november in Rosmalen. Het is maar dat u het weet.

Recordaantal deelnemers winterserie: Het bestuur is erg ingenomen met het grote aantal deelnemende wandelaars aan onze winterserietocht in Oisterwijk. Een recordaantal van 1392. Ook Leende deed een gooi naar een topscore met 1282 wandelaars. Zou er een stijgende lijn zichtbaar worden? We hopen het. Tegelijk zal dat nog meer aandacht en menskracht vergen om een goed product te blijven bieden.

OPROEP: Het bestuur is naarstig op zoek naar iemand die, tijdens het Internationaal wandelevenement, een lichtaggregaat beschikbaar wil stellen. Wie helpt?

Zoals u wellicht weet vindt dit evenement plaats op 31 mei/1 juni 2003.

Tot de volgende keer en als altijd blijf wandelen. *Hein*

'Van het bijzettafeltje'

Door: Theo Tromp



Internationaal Wandelevenement Weert

Op 31 mei is het weer zover, dan zal in Weert het tweejaarlijks 24-uursevenement van start gaan.

Dit OLAT-evenement werd voor het eerst gehouden in 1973 in Sint-Oedenrode.

In 1971 werd het plan geboren om ook in Nederland een Centurion-wedstrijd/wandeltocht te houden en wel tijdens het eerste Lustrum van OLAT.

Onze voorzitter/oprichter Cornelis van Montfort vond dat niet alleen atleten met een wedstrijdlicentie en van het mannelijke geslacht de 100 Engelse mijlen binnen 24-UUR konden volbrengen, en wilde met afwijkende regels tegenover Engeland ook een Centurionwedstrijd op het Europese Continent organiseren.

De toenmalige NLAWB (Nederlandse Lange Afstand Wandel Bond) gaf geen toestemming(!) om dit in 1972 te organiseren, daar onze vereniging eerst maar moest laten zien of zij wel zo'n evenement kon organiseren.

Zij mocht een proeve van bekwaamheid afleggen door een 100 kilometer prestatietocht te organiseren.

Door het initiatief van Cornelis van Montfort werd de cyclus van de om beurt georganiseerde 100 kilometer prestatiewandeltochten door RWV en sv de LAT doorbroken.

In 1972 organiseerde OLAT een prestatietocht vanuit Sint-Oedenrode met medewerking van sv de LAT en in het bijzonder van Jan Vos uit Purmerend. De prestatietochten van toen waren 100 kilometertochten, die uit één grote lus bestonden, waar bij caférusten een verzorgingstafel stond voor de prestatiewandelaars zodat zij geen tijd hoefden te verliezen. Na deze proeve van bekwaamheid kreeg OLAT toestemming om in 1973 voor het eerst een Continental Centurion wedstrijd met succes te organiseren.

Met het 10 jarig bestaan werd wederom een Continental Centurion wedstrijd georganiseerd en wel op een ronde van circa 10 mijl (16 km). Het parkoers lag in de omgeving van Olland. Na dit evenement werd besloten deze loop om de drie jaar te gaan organiseren in navolging van Engeland waar de Leister -, Surrey - en Bristol Walking Club dit afwisselend organiseerden. De gedachte hierachter was dat sv de LAT en RWV de andere jaren zouden opvullen. Echter, men had daar toen geen trek in. In 1980 werd het evenement wederom georganiseerd en daarna jaarlijks. De reden hiervoor was dat het gemakkelijker was het jaarlijks te doen. Je kon een beroep doen op vaste medewerkers en hoefde maar een paar nieuwe te zoeken elk jaar. Dus de voorbereiding was gemakkelijker. We hadden in die tijd ook twee groepen, die stevast met een aantal deelnemers kwamen. Dat waren Phillip Hastings (ca. 10 deelnemers) uit Engeland en Bert Mann (ca. 50 deelnemers) uit München. De laatste kwam altijd met minimaal een touringcar vol. Het zal in 1982 geweest zijn, dat we deelnemers uit Zuid-Afrika hadden. Daar dit politiek nogal gevoelig lag werd hieraan geen enkele ruchtbaarheid gegeven. De deelnemers startten allemaal als Duitsers en waren ingeschreven via de Zuid-Afrikaanse Ambassade in Duitsland. In 1990 werd met RWV afgesproken het evenement jaarlijks met hen af te wisselen en werd een kleine wens van Cornelis ingewilligd. Helaas werd hiermee de deelname van onze vaste Duitse en Engelse deelnemers doorbroken. Misschien

doet sv de LAT in de toekomst ook mee aan deze cyclus. Wie weet.

Terugkijkend naar de veranderingen die zich in Engeland afspeelden bleek dat OLAT het voortouw had genomen. Ook in Engeland stapte men af van parkoersen in de lengte en ging men over op ronde parkoersen van rond de 10 Engelse Mijlen (Ewhurst en Leicester). De volgende stap waarin Engeland ons volgde was dat ook dames mochten starten op de 100 mijl. Nu is in 2003 de laatste drempel overwonnen; ook in Engeland mag men starten zonder wedstrijdlicentie.

Om een betere verkeersveiligheid, controle en verzorging te waarborgen is men steeds meer overgestapt naar kleinere ronden. Helaas had dit als bijkomend effect dat steeds meer gewone wandelaars afhaakten van het wat zij noemden: het rondjes draaien. Wij hebben in Sint-Oedenrode lange tijd vastgehouden aan de 10 mijl, maar moesten i.v.m. de verkeersdrempels van Sporthal De Streepen naar De Kienenhoef verhuizen. De reden dat we uiteindelijk richting Weert vertrokken was de huur van de sporthal, die niet meer op te brengen was. In Weert werd een bosrijk verkeersarm parkoers gevonden met -in eerste instantie- gratis gebruik van de sportlokalen van het Bisschoppelijk College. Ook voor de recreatieve wandelaars een goede locatie.

De ronde was tot nu toe 8 kilometer, dus rond elk uur was men weer bij de tijdcontrole, en ook bij de eigen tas. Met twee verzorgingsposten was dit natuurlijk een hele verbetering t.o.v. de normale verzorging om de 5 à 6 kilometer op het 10 mijlsparkoers. Nu zijn we dit jaar nog een stapje verder gegaan en wel naar een ronde van 6 kilometer. Daarmee wordt een stuk langs het kanaal en ook het donkerste stuk uit de route gehaald, en heeft men om de 3 kilometer verzorging. Denk je nu: rondjes draaien is niets voor mij, dan zou ik toch willen vragen dit eens uit te proberen, want dan blijkt dat het in de praktijk meevalt. Je ziet je omgeving zich hullen in duisternis (op donkere plaatsen komen lampjes) en 's

morgens geven de vele vogels aan dat het weer ochtend wordt en zie je steeds weer nieuwe dingen langs dit mooie parkoers. Het is een schitterend gezicht de opkomst van de zon mee te maken.

We zijn weer aan de voorbereiding van dit evenement begonnen; een knelpunt is momenteel de douchegelegenheid na afloop. Wegens renovatie van de sportlokalen van het Bisschoppelijk College, precies in deze periode, kunnen we daar niet terecht. We hopen echter een oplossing te vinden bij het zwembad of de tennisclub. In geval van nood zal de kazerne of sportvelden een optie zijn, maar dan met een pendelauto. Ik heb er echter vertrouwen in dat het de komende dagen nog rond komt.

Verder wordt er gewerkt aan het draaiboek en mocht je zelf niet willen meewandelen, wat ik van harte aan

beveel -het meewandelen-, ben je natuurlijk ook als medewerker en supporter van harte welkom. Wil jij je een aantal uren inzetten neem dan even contact op met Mariet Ahlers of Theo Tromp. Je bent van harte welkom en je zult merken dat het leuk werk is.



Kerk van Weert

Inschrijven voor dit evenement kan met korting; vraag dus het aanmeldformulier aan. En denk eraan het is een evenement voor iedereen, want op zondag kan men ook recreatief wandelen over 10 of 20 kilometer op hoofdzakelijk onverharde paden door de bossen van de IJzeren Man en de Laurabossen.

GASTGEZINNEN GEZOCHT

Vanuit het buitenland is er ook belangstelling getoond voor ons wandelweekend. Uit Australië mogen we met grote waarschijnlijkheid een deelnemer verwachten. Verder verwachten we een aantal Engelse, Noorse, Deense en Duitse deelnemers. Ook het Ghaneese team heeft Weert op de agenda gezet. Voor deze buitenlanders zoeken wij een aantal gastgezinnen, die onderdak vooraf en direct na het evenement willen verzorgen. Een uitstekende manier om met buitenlandse wandelaars en hun cultuur in contact te komen en misschien is daarna wel een uitwisseling mogelijk. Wil je op deze wijze een steentje bijdragen en laten zien dat sport verbreedert, neem dan contact op met Theo Tromp.

5e KEMPENLAND WANDELTOCHT

Zoals je in ons jaarprogramma al hebt kunnen lezen: ditmaal niet vanuit Eersel, maar vanuit Geldrop. Op donderdagavond 31 juli, voor de Kempische Wandeldagen, kan men starten op de 110 of 80 kilometer. Theo Klanke en Hugo Prinsen hebben de eerste lus van respectievelijk 75 of 55 km uitgezet. De route voert over verharde paden door het natuurgebied De Malpie bij Valkenswaard, dan via Borkel en Schaft naar het streekpark de Kempen om vervolgens na de lus weer terug te keren in Geldrop. Hier krijgt men een verzorging in de vorm van

een warme hap om vervolgens de 35 km of 25 kilometer van de Kempische wandeldagen te gaan wandelen. Het voordeel van deze opzet is dat we gebruik kunnen maken van de al aanwezige faciliteiten en bovendien kan men aansluitend nog twee dagen van de Kempische Wandeldagen wandelen. Ook is het mogelijk gezin of partner mee te brengen en hen de Kempische Wandeldagen te laten wandelen, terwijl men zelf een 80 of 110 kilometer wandelt. Ook voor deze tocht zijn inschrijfformulieren verkrijgbaar en kun je korting krijgen op de inschrijfgelden.

DE LANDELIJKE WANDELONDEN

Het fusieproces tussen de KNBLO en de Wandelorganisatie Nederland verloopt voorspoedig. Nog steeds wordt het betreurd dat de NWB niet mee wil doen aan dit fusieproces om te komen tot één wandelbond voor geheel Nederland.

Waarom één bond? Een krachtige landelijke bond kan zich veel sterker maken voor de wandelbelangen binnen Nederland. Dit kan voor elke wandelaar in zijn of haar voordeel werken.

Helaas houdt het hoofdbestuur van de NWB de boot af en hebben we moeten constateren dat de regionale bonden, zoals de NBWB (waar OLAT bij aangesloten is) zonder overleg met hun achterban besluiten nemen.

Alleen de Oostelijke Wandel Bond heeft voor een federatie/fusie gestemd. Het blad Voetnoten van de NWB rept met geen woord over de naderende fusie en men vindt er ook niets van terug dat de NWB met juridische stappen bedreigd heeft als de KNBLO en WONL niet zou terugkomen van de naamswijziging KNBvW. Zover hebben de KNBLO en WONL het niet laten komen. Men vond het een rechtszaak onwaardig en tijdens de algemene ledenvergadering van beide bonden is men tot de naam KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland gekomen. Vele werkgroepen zijn momenteel bezig met de voorbereidingen van de fusie, die op 1 januari 2004 een feit zal zijn.

Een gezamenlijk bondsblad is er al vanaf 1 januari 2003, dat nu nog de naam 'Op Goede Voet' draagt. Wilt u eens kennismaken met dit blad en een proefnummer ontvangen neem dan contact op met Theo Tromp. Via OLAT is het mogelijk om gereduceerd een abonnement op dit bondsblad te nemen.

Men wil bereiken dat het lidmaatschap van de bond vele voordelen kent voor wandelaars en verenigingen op diverse gebieden. Denk daarbij aan startsets voor bewijzering naar de wandeltochten (OLAT doet dit al jaren), cursussen, verzekering van leden en medewerkers, korting bij sportzaken en op wandeltochten. Maar ook zal gelet worden op de kwaliteit van de tochten.

Ook OLAT is nauw betrokken bij dit proces, welke deels wordt gecoördineerd door onze eigen Joop Wesseling. In de diverse werkgroepen zijn verschillende OLAT-leden bezig, zoals je vorige maand al hebt kunnen lezen in het OLAT-Nieuws. Tijdens het gehouden symposium "Nederland wandelt verder" op 22 februari j.l. op Papendal konden de verenigingsbestuurders ruiken aan het lopende proces. We konden echter ook constateren, dat het hoog tijd is dat er eens buiten ons eigen straatje gekeken wordt.

Als een directeur van de ANWB vertelt dat men wil gaan werken aan veilige wandelroutes in elke plaats in

het kader van de actie FIT, dan gaat hij eraan voorbij dat de KNAU i.s.m. de Nederlandse Hartstichting vorig jaar alle gemeenten heeft benaderd om te komen tot veilige hardloop- en sportiefwandelroutes. Laten we op dit gebied de handen ineenslaan. Toch zijn er verschillen: de routes die de KNAU en de Hartstichting bedoelen zijn max. 2,5 kilometer, verhard, verlicht en verkeersvrij. Terwijl de routes die de ANWB bedoelt circa 5 kilometer zijn, onverhard en verkeersvrij. Maar of de gemeenten, die het geld beschikbaar moeten stellen, daar ook zo over denken is nog de vraag.

Tijdens het symposium kwam ook de "last", die verschillende groepen van elkaar hebben ter sprake. Toerfietsers hebben last van wandelaars op het fietspad. Terwijl gebruik van een ruiterspad door wandelaars ook niet op prijs wordt gesteld en zelfs voor gevaarlijke situaties kan zorgen. Iets waaraan wij ons zelf ook wel eens schuldig maken. De wandelaar heeft weer last van MTB-fietsers, crossmotoren en ruiters die zich niet aan de ruiterspaden houden.

Een ander punt van aandacht is het feit dat bij verschillende gemeenten de gedachte leeft, dat als men een fietspad maakt, deze geasfalteerd moet zijn en dat wandelaars er dan ook gebruik van kunnen maken. Terwijl het in de praktijk zo is dat een geasfalteerd fietspad wielrenners aantrekt en zodoende een gevaar oplevert voor beiden. Misschien is een fietspad met daarnaast een gravelpad de oplossing. In de noordelijke provincies heeft men echter gekozen voor een schelpen- of gravelverharding, dit valt in goede aarde bij de wandelaars. Fietsers rijden er niet hard op en het trekt dus alleen toerfietsers aan. En als men elkaar duldt (dus een goede fietsbel en het iets opzij gaan van de wandelaar als een fietser langs komt) kan men goed samenleven op dit soort paden.

De Ideale Wandel Vereniging. Bij de bond spreekt men over de te vormen IWV's, die na 1 januari 2004 zouden moeten ontstaan. Deze zouden moeten bestaan uit verschillende takken, zoals wandeltochten, doelgroepen en wandelpaden. Zelf denken we dat we als OLAT hier grotendeels al aan voldoen. We organiseren verschillende soorten wandeltochten, onderhouden wandelpaden en hebben verschillende groepen zoals de dinsdagwandelaars (veelal 55+), prestatie- en wedstrijd wandelaars. We zijn met jeugdactiviteiten gestart. We zien de toekomst met vertrouwen tegemoet al zullen we steeds moeten blijven opletten.



WIE HEEFT EEN AGGREGAAT TE LEEN

We hebben tijdens het Internationaal Wandelevenement van 31 mei op 1 juni a.s. een lichtaggregaatje nodig. Heeft iemand zoiets of kan ons er aan helpen. Laat het even weten. Ook als iemand een priklampsnoer heeft laat het even weten. ☎ 0495-450325

PLOTSELING WAS HET STIL.....

GERRIT LUCASSEN

Vandaag kregen we bericht van het overlijden van ons lid Gerrit Lucassen uit Gassel, in augustus vorig jaar. Dan word je stil en denk je: hoe kan dit gebeuren, zonder dat je iets verneemt. Gerrit was een wandelaar die graag op de achtergrond bleef en hij viel niet op. Hij liep meerdere malen de Vierdaagse uit en was ruim negen jaar lid van OLAT.

Soms mis je iemand al na een enkele tocht, en ben je blij dat je hem of haar weer ergens op een tocht ziet; dat doet je dan goed. Het OLAT-embleem op het wandeltasje is vaak reden voor het onderling contact.

Helaas, Gerrit zullen we onderweg niet meer treffen. Hij is op zijn eigen pad van ons heen gegaan.

We hopen dat hij zijn rust heeft gevonden.

RUST ZACHT

Uit de commissies:

Nellie Leijssen:

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven
☎ 040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Ledenadministratie

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Aangenomen:

An de Ruiter uit Zaltbommel; Geert-Jan Doms uit Eindhoven; Toon van Cranenbroek uit Nederweert; Emile Terheggen uit Utrecht; Astrid van Hulsel uit Rosmalen; Mia Bolck uit Veldhoven; Loes Raaymakers uit Nuenen; Miep Luken uit Nuenen; Eduard Vereijken uit Geldrop; Riek Donkers uit Veldhoven; Reny Heymans uit Neeritter; Wil Wijnants uit Nuenen; Frits de Vries uit Oirschot; Bart Gorissen uit Nijmegen; Lida van Horrik uit Heeze; Ria, Ton en Erik Trienekens uit Eindhoven.

Aanmeldingen:

Mevr. Bernaerts-Bonte	J. van Polanenstraat 22	6006 ZR Weert	
Piet Bernaerts	J. van Polanenstraat 22	6006 ZR Weert	24-02-1940
Hennie v/d Bogaart-Peters	Teugenaarsstraat 53	5348 JA Oss	22-03-1953
Ria van den Oetelaar	Laageindsedijk 3	5472 PA Loosbroek	02-05-1948
Lineke van der Gaag	Udinestraat 18	5632 RW Eindhoven	04-12-1951
Erwin Honig	Cellostraat 17	5402 AA Uden	08-08-1965
Paulien van Berlo	Peellaan 105	5345 NC Oss	28-04-1957
Tomas Veerman	Trompstraat 4a	1271 TA Huizen	15-08-1946
Jacques Meuwissen	de Baken 12	5231 HR 's-Hertogenbosch	10-12-1943

Afgemeld: Theo van Veen, Geldrop.



ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

April					
15 april	Henk Peters	Lage Mierde	18	Gerard Billekens	Geldrop
	Lida de Boer	Maarsen		Carien Rutten	Den Bosch
	Louis Beckx	Schaffen B		Piet Knoester	Geldermalsen
16	Thea de Vlioger	Eindhoven	19	Walter Brinkman	Helmond
	Simon Willems	Gastel		Janny Treur-de Koning	Geldrop
17	Jan Houtepen	Tilburg		Els Lambregts	Etten-Leur
	Ton van Iersel-Oomens	Udenhout		Hans Stienen	Helmond
	Bep Smeets	Weert		Jan Warrink	Tiel
	Frans vd Boom	Helmond	20	Jan van Boerdonk	St.-Oedenrode
	Kees Simons	Nuenen	21	Tjeu vd Kerkhof	Weert
	Piet vd Ree	Maarheeze	22	Ben vd Velden	Groenlo

	Jack Hendriks	Veldhoven	3	Martina de Wit-Verbakel	Veghel
	Lies Bouwmans	Weert		Jaap Rottier	Eindhoven
23	Piet vd Steen	Arnhem	4	Gerard de Rooij	Breda
	Geert-Jan Doms	Eindhoven		Marika van Hout	Eindhoven
24	Els van Litsenburg	Veldhoven	5	Hanny van Uppelschoten	Geldermalsen
	Govert Kornet	Den Bosch		Jose Schimmel	Geldrop
	Antoinette Vissers-Arts	Mill		Pia Kersten	Zevenaar
25	Tonny de Jong	Oisterwijk		Willy Verbeek	Eindhoven
26	Toon vd Broek	Mill	6	Rob van Montfort	Vught
	Jan Knol	Rosmalen		Tiny Koolen-Cuijpers	Nederweert-Eind
27	Annette Zwart	Amsterdam	7	Anton Stoop	Beek en Donk
	Harold Jansen	Eindhoven		Esther vd Velden	Veghel
	Jose Davidse-Dieten	Eindhoven	8	Wil vd Brand	Eindhoven
	Tiny Hurkmans	Vianen		Lenie Franssen	Weert
28	Anita Vernie	Maasbracht		Gerard Meeuws	Someren
	Paulien van Berlo	Oss	9	Annie Beekmans	Beek en Donk
	Ton Dorn	Eindhoven		Maria Verschuren	Beek en Donk
	Martin Goossens	Dommelen		Henk Frijters	Roosendaal
	Ilse de Boer	Asten-Ommel	10	Job vd Berg	Nederweert
	Constant Dedel	Baarn		Cor van Wijk	Werkendam
Mei			11	M. Hendriks	Geffen
1	Kees van Summeren	Nijnsel	12	Peter vd Ven	Cuyk
	Piet van Buul	Eindhoven	13	Toon Vissers	Keldonk
2	Ria vd Oetelaar	Loosbroek	14	Corry van Loon-van Riel	Tilburg
	Albert vd Schans	Eindhoven	15	Wim Linssen	Eindhoven
	Lenie Kraker-Kalb	Eindhoven		Henk Rutten	St.-Hubert
	Evert van Ampting	Den Bosch		Henk Plasman	Best

GROOT INTERVIEW

TJEU EN LIES, EEN GOUDEN PAAR

GEÏNTERVIEWD DOOR: MARGRIET

Vanwege hun gouden bruiloft op 14 april 2003 breng ik een bezoek aan huize Van den Kerkhof in de wijk Boshoven in Weert om een interview af te nemen.

Als ik binnenkom in hun huis dat aan de binnenkant veel groter en lichter is dan je aan de buitenkant zou denken, laat Lies me trots hun woning zien, waar ze nu elf jaar zitten, voordat we naar de serre gaan waar de koffie al klaar staat en de wafels die Tjeu heeft gebakken naar Lies' recept.



De eerste vraag gaat natuurlijk over hoe ze elkaar hebben leren kennen en Tjeu geeft hierop het volgende antwoord:



"Vroeger, in het eerste jaar na de oorlog gingen we wel eens dansen, hoewel ik geen liefhebber was, in een loods, maar de Amerikanen hadden dan meestal al de leuke meisjes ingepalmd. Liever gingen we 'buurten' bij

voorkeur waar ze dochters hadden zoals bij Lies thuis en zo is het begonnen. Dat buurten werd toen veel gedaan, ik maakte makkelijk contact, en ik heb wel eens tegen mijn kameraden gezegd: 'als jullie allemaal meegaan, gaat deze jongen naar huis.' (als er veel jongens megingen waar maar een paar meisjes waren, werd de spoeling dun.) Tussen ons klikte het goed, het ging niet heel plotseling, maar toch was het liefde op het eerste gezicht. Schoonvader vond het oke, maar schoonmoeder had bezwaar vanwege de leeftijd; Lies was pas 17. Maar we kenden elkaar vrij goed en toen mijn ouders 25 jaar getrouwd waren, ben ik wel driemaal bij Lies thuis geweest om te vragen of Lies op het feest mocht komen, maar het mocht niet. In 1946 was dat." Lies kwam van Boshoven, Tjeu woonde op een boerderij op Moesel (allebei gemeente Weert), vlakbij de sportvelden, maar toch aan een zandweg en was melkboer en dan ging Lies boodschappen doen zodat we elkaar regelmatig konden zien. Toen duidelijk werd dat Tjeu naar Indonesië zou gaan, mochten ze wel samen naar de kermis, vanwege dat hij weg ging. Bijna 4 jaar was hij in dienst en toen hij terugkwam was hij 25 jaar. Lies had op hem gewacht en Tjeu moest zijn best doen om de vrouwen van hem af te houden. Vlak voor hij weg ging had hij nog een ringetje voor Lies gekocht. Toen hij weer thuis kwam, dacht zijn vader dat hij weer zou doen wat zijn vader wilde, maar Tjeu had veel van de wereld gezien en hij geloofde niet alles meer. Dat leidde soms tot wrijving. Er werd ook wel eens met de vuist op tafel geslagen, en hoewel zijn vader hem nooit gelijk gaf, zei hij wel: "ja, dat zal dan wel zo zijn, dan drinken we er maar eentje op" Zo hebben ze weer erg aan elkaar moeten wennen, maar tussen Tjeu en Lies ging het gauw weer goed. Tjeu kan uren over Indonesië praten, en het is duidelijk dat de overgang moeilijk was. "Ze mogen gerust weten dat ik op de dag voor de bruiloft 6 cent en 2 sigaretten had, en dat ik bij mijn vader geld moest gaan lenen om de huurauto te betalen. We hielden het feest in de schuur bij Lies thuis, die was afgedekt met dekzeilen, we hadden een losse vloer: de dansvloer en een platenspeler, dat was toen al heel wat. Toen mijn broer en mijn zus die ouder waren dan ik trouwden en ook mijn broer die naar Canada ging, was er geen platenspeler. Er werden wat voordrachten gehouden, en dat was het" Ze gingen wonen op twee kamers bij de ouders van Lies. Toen ze een paar jaar later zelfstandig gingen wonen, kwamen er wel weer veel beesten om het huis zoals kippen, een veulen en kalfjes. Op zijn 35e ging Tjeu weer naar school om de overstap te maken van de zuivel naar de chemie. Daar heeft hij nog 25 jaar met plezier gewerkt, en daar krijgt hij nu nog een leuk aanvullend pensioen van. Het pensioen dat hij van de boeren kreeg heeft hij in een keer laten overmaken, want daar wilde hij zich niet elke maand aan ergeren.

Tjeu en Lies hebben twee zonen en twee dochters. Behalve de oudste zoon die in Tilburg woont, zijn ze allemaal in Weert blijven wonen, en Tjeu gaat nog regelmatig bij ze klussen. Van hun zeven kleinkinderen (bijna acht) worden trots foto's getoond.

Als Lies niet meekan naar een activiteit van OLAT omdat ze andere verplichtingen heeft, dan vindt ze dat heel jammer. Daar heeft ze moeite mee, want dat doet ze heel graag.

Lies zit nu al een jaar of vijf op het inschrijfburo van OLAT, en vindt het contact met de wandelaars heel leuk: "Als de wandelaars terugkomen van een wandeling zeggen ze vaak: 'zeg tegen de uitzetters dat ik het een heel mooie tocht vond.' Op de vraag om de lidmaatschapskaart te laten zien bij inschrijving reageren mensen ook heel gewoon, wij hebben toch het recht om daarnaar te vragen.

Lies heeft ook een paar keer geholpen in de verzorging tijdens de Ardennenreizen, maar daar is ze na een vervelende ervaring mee gestopt. Wel zit ze nog in de verzorging bij de AV Weert: als die een wandeltocht organiseren zorgt Lies op de binnenpost voor koffie en zelfgebakken wafels.

Als ik Tjeu naar zijn werk voor het Graaf van Hornepad vraag gaat hij er eens goed voor zitten, want daar kan hij wel het een en ander over vertellen. Een paar maanden terug heeft in het OLAT-Nieuws ook al een interview met hem en zijn broer Cor gestaan, overgenomen uit de plaatselijke Weerter krant, maar er kan nog wel wat aan worden toegevoegd. Voordat er een nieuwe druk komt van het boekje moeten de nodige aanpassingen gemaakt worden, want er wordt momenteel een voetgangers/fietstunnel aangelegd, en dat heeft positieve consequenties voor het pad. Het vervelende stuk over het kanaal waar je met slecht weer ondergespat wordt door de auto's op de randweg, kan dan vervallen. En in het Weerterbos zou Tjeu graag nog een grotere lus willen maken. De lus die nu wordt gemaakt langs de spoorwegovergang waar hij ook nog voor het behoud heeft gevochten, kan dan vervallen.

Om de markeringen te controleren gaat hij in het zomerseizoen zeker tweemaal op stap met de snoeischaar om alle ondergegroeide markeringen weer zichtbaar te maken.

Als hij over 'zijn' pad wandelt, maakt hij graag een praatje met andere wandelaars die hij daar tegenkomt: trots vertelt hij dat hij al vaak heeft gehoord dat dit pad beter gemarkeerd is dan het Pelgrimspad. In kaartlezen is hij niet zo goed, maar omdat hij zo goed de weg weet in deze buurt, kan Tjeu ze altijd weer op de route terugwijzen.

Dat brengt ons op een andere taak van Tjeu: het gidsen bij de wandelinstuif van de AV Weert, die wekelijks op woensdag en zondag wordt georganiseerd. Gidsen wil hij nooit op Zondag want dan loopt hij liever wat langer, maar wel op Woensdag, voor de gezelligheid en het elkaar plagen na afloop. Het komt wel eens voor dat

Tjeu en Paul Rietjes ieder aan een kant van 'de gids van de dag' lopen, om hem te helpen.

Tjeu gaat altijd voor de langste afstand, ook tijdens de Ardennentochten, maar hij loopt niet meer vooraan mee met de snelsten. Hij zegt dat als hij wat langzamer loopt veel meer kan genieten van de natuur. En na wat doorvragen geeft hij toe dat de ouderdom ook wel een beetje meespeelt (op 21 april 78 jaar). Maar vroeger was hij altijd al om drie uur binnen, en hij kan niet zoveel Trappist verdragen, dus. Hij vindt het ook jammer dat ze bij AV Weert de 40 km hebben laten vervallen.

Maar als ze ergens een korte wandeling hebben uitgezet waar Tjeu toch wil gaan lopen, gaat hij gewoon te voet naar de startplaats, zoals laatst naar de Ospelse Peel.

Dat waren maar 10 km maar met de heen- en terugweg erbij toch mooi 36 km.

Sinds zijn ongeluk een paar jaar geleden loopt hij ook geen Kennedymars meer, want dan begint zijn gebroken ruggenwervel op te spelen. Van zijn gekneusde enkel en gebroken kuitbeen voelt hij niks meer. Lies heeft hem al die maanden goed verzorgd. Vanwege die ruggenwervel heeft hij 3 maanden in een gipsen korset gelegen, maar de laatste twee weken ging hij er al voorzichtig mee aan de wandel. De eerste keer had hij slechts 50 meter gelopen en was toen al drijfnat van het zweet, gauw weer terug naar huis, maar de volgende dag weer een stukje verder. Als ik hem vraag hoe het komt dat hij er weer zo goed bovenop is gekomen, zegt hij: "ik ben van mezelf tamelijk vrolijk, laatst op va-

Tjeu zegt ook dat het voor Lies wel moeilijk moet zijn geweest om met zo'n zwerver door het leven te gaan. Maar dat ontkent ze, want anders had ze het toch niet zolang uitgehouden; Tjeu houdt wel van alle vrouwen, maar hij doet ze niets, en hij kwam toch altijd weer naar huis?!

Tjeu en Lies laten weten dat ze hun feest vieren op 25 april, en dat de receptie wordt gehouden van 18.30 tot 19.30 uur in zaal 'Don Bosco'.

kantie in Tsjechië had nog iemand tegen hem gezegd dat hij een goede man was maar 'auch ein lustige Vagebond', en ik heb enorm veel kaarten en bezoek gekregen, niet alleen van OLAT-leden, maar ook van AVWeert. Vooral regelmatig volk over de vloer was fijn, dat breekt de dag, want je kunt niets, zelfs lezen was niet mogelijk. Lies was begonnen de bezoeken te tellen, maar bij honderd is ze maar gestopt. De foto van Tjeu in zijn gipsen korset komt tevoorschijn uit een grote stapel fotoboekjes waar de kleinkinderen ook een belangrijke plaats innemen."

Als ik vraag of ze nog een paar leuke verhalen hebben dan schiet Tjeu ineens een wandeling te binnen die hij in de Ardennen met Sjef van de Berg maakte. Ze waren verdwaald en konden met iemand meerijden naar het dorpje op het eindpunt, maar dan moesten ze wel even helpen de houtwagen te lossen. Dat hebben ze niet gedaan, maar een pad binnendoor gebaad, steil, dichtgegroeid, maar ze waren wel op tijd terug bij de bus. En een andere keer in de Ardennen toen ze niet goed hadden opgelet en na een uur stevig doorstappen weer op het beginpunt stonden.

En de spannendste nacht van zijn leven toen hij met Sjaan Verbakel van 2 tot 6 uur 's nachts heeft zitten wachten op een post van de Kempenlandtocht op Rene Veugelers, die een black-out had gehad, zonder benzine kwam te staan en daarna naar huis was gegaan. Pas om 6 uur kwam Theo ze ophalen toen ze net wat Belgisch geld hadden kunnen bietsen om te bellen.

INITIATIEFGROEP

WANDELEN OP DINSDAG

Wandelen is stilstaan bij de dingen onderweg

We starten om 10.00 uur in de morgen met zo ± 30 à 35 mensen. Meestal vanuit een café dat dikwijls speciaal voor ons wandelaars opengaat. Vaak zijn we om ± 15.30 uur weer terug en wordt er samen met de liefhebbers nog wat nagepraat en wat gedronken in het café van vertrek.

Onderweg hebben we soms een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos.

Overigens vinden lang niet alle horecaondernemers het even leuk als de meegebrachte boterhammen in de zaak genuttigd worden, maar dat is logisch.

Als we onderweg dingen tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een kapelletje, een molen, een pas geboren veulen, een vogelkijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat.

Mocht dat een kapelletje zijn dan houden we vanzelfsprekend en met respect rekening met anderen. Onze tochten zijn meestal rond de 20 km en het tempo ligt op wandelniveau.

Aanmelden of afmelden hoeft niet. Wil je graag eens meelopen, zorg dan dat je op tijd bij het vertrekpunt bent. Tot ziens en veel wandelplezier.

Zomerprogramma 2003

wandelen op dinsdag

Datum	Tocht	startplaats
15-apr	Winkelstraatroute	Café 't Jagershuis, Hogeweg 2, Lierop
29-apr	Claustocht	Café Hut van Mie Pils, Leenderweg 1, Aalst (in het bos)

13-mei	De Krang	Stationsplein, Weert
27-mei	Drunense duinen	Café de Rustende Jager, Oude Bossche baan 11, Biezenmortel
10-jun	Rovertse Ley tocht	Café de Zwaan, Vrijthof 17, Hilvarenbeek
24-jun	Mispeleindroute	Café Dorpszicht, Dorpsplein 2, Lage Mierde
08-juli	Cranendonckroute	Café 't Hof, Oranje Nassaulaan 1, Maarheeze
22-juli	Gerendaltocht	NS station, Schin op Geul (10.00 uur start wandeling)
05-aug		géén wandeling i.v.m. de Kempische wandeldagen vooraf
19-aug	Troubadourpad	Bospaviljoen de Rode Lelie, Gemullehoekseweg 147, Oisterwijk
2-sep	Mie Pilsroute	Café Hut van Mie Pils, Leenderweg 1, Aalst (in het bos)
16-sep	'Groote Peel' pad	Rest. Bezoekerscentrum Mijl op Zeven, Ospel
30-sep	Beemd en Vressel	Café Oud Rooy, Markt 13, St. Oedenrode
14-okt	Dommeldal/Plateaux	Café de Woeste Hoeve, Mgr. Kuypersplein, Borkel en Schaft
28-okt	Boerderijroute	Caféboerderij/manege, Kreyl 40, Heeze (via Zwembadweg Geldrop)

Meer informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers tel. 0495-535848

INITIATIEFGROEP

WANDELCAFE / OLAT-TREFPUNT

Vanaf maart houden we maandelijks een contactavond. Deze ontmoetingen zullen plaatsvinden op donderdagavond. De inhoud: een wandeling, een speciale activiteit en een gezellig samenzijn.

Aanvang 19.00 uur einde ca. 22.30 uur. Kosten €0,50 voor leden en €1,50 voor niet-leden. (voor enkele activiteiten kan een hogere bijdrage gevraagd worden)

Wandelcafé programma

17 april 2003 in café 'Barrier', Aalsterweg 262, 5644 RK Eindhoven

19.00 uur start wandeling van 7 kilometer

20.45-21.45 uur **Kaartlezen en Kompas** door: Jan van de Ven en Ben van der Velden

21.45-22.30 uur gezellig nababbelen



15 mei 2003 in 'Brouwershuys Moorees', Heuvel 5, 5737 BX Lieshout

19.00 uur start wandeling van 7 kilometer uitgezet door: Jo Willems

20.45-21.45 uur **"Een voettocht naar Rome"** door: Jan Knol

21.45-22.30 uur gezellig nababbelen



19 juni 2003 in café-zaal 'De Zwaan', Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

19.00 uur start wandeling van 8 kilometer

20.45-21.45 uur **Blaren prikken en voet afplakken** door: Willem Schoonhen en Deborah Tromp

21.45-22.30 uur gezellig nababbelen



BOEIEND EERSTE WANDELCAFE

Door: Lies Wesseling

Op donderdag 20 maart vond voor de eerste keer de bijeenkomst plaats van het 'OLAT-wandelcafé'.

De locatie was in Heeze bij café de Zwaan, dat ook zonder de bekende gele OLAT-pijlen makkelijk te vinden was. Hieronder een 'life-verslag' van deze avond: De opkomst is al een verrassing: veel groter dan verwacht, zeker 30 geïnteresseerden hebben zich verzameld.

Om klokslag 19.00 uur vertrekken we onder leiding van Theo Tromp. Theo vraagt of we allemaal wel een zaklamp bij ons hebben, nou de meesten niet en ik heb er ook helemaal niet aan gedacht. Het is nog steeds prachtig weer, helder en we gaan op pad. Het eerste dat we zien is het mooie kasteel van Heeze, statig en trots met z'n mooie wit-rode kleuren. Onze groep kakelt er op los als een stel jeugdigen die hun eerste 'dropping' gaat houden. Geeft niets, jong van hart mag je je altijd voelen.

Snel slaan we een bospad in en de vogels tierelieren hun avondlied vrolijk met ons mee. Redelijk snel begint de schemer te vallen en de avondlucht is voelbaar aanwezig en vooral te ruiken. Zo'n heerlijke dampige boslucht. Theo Tromp heeft wel een zaklamp nodig, want hij heeft de beschrijving van de route die door Theo Klanke is uitgezet.

Ik kies voor de techniek de knieën wat hoger op te trekken dan anders, om zodoende onbekende obstakels te ontlopen. Gelukkig gaat het allemaal goed en de groep blijft mooi bij elkaar. Het is een aparte gewaarwording hier in het steeds donkerder wordende bos te lopen, het 'heeft wel iets' vind ik.

Alles bij elkaar is het ook niet zo ver, zo'n 6 km. Natuurlijk ligt het tempo niet zo hoog en om 20.15 uur komen we weer terug bij 'De Zwaan' en gaan we beginnen aan de rest van het avondprogramma. Eerst nemen we een drankje mee van de bar, vervolgens gaan

we achter de bar om, omhoog de trap op naar een niet al te grote 'vergader ruimte'. Het blijkt nu dat er nog meer geïnteresseerden zijn en het lokaaltje is haast te klein voor de groep die nu zo'n 40-45 mensen telt. Met de flexibiliteit die OLAT eigen is, schikken we in tot dat

maar droog en met ramen. 'Ik kon de man wel zoenen.' Verder een emmer water om zich te wassen, daarna de kleren en te dienen als toiletemmer. Alles went.... Verder de hartverwarmende ontvangst in piepkleine franse dorpjes, zoekend naar de 'maire' en dan komt er



Aandachtig gehoor tijdens contactavond

iedereen een plaats -al dan niet geïmproviseerd- heeft. Nu krijgen we door 3 sprekers een lezing over hun ervaringen van de Pelgrimstocht naar Santiago de Compostela.

De 1^e die aan het woord komt is Sjef Koolen, die samen met Ad Verbakel in 1999 de tocht volbrachten. Ik herken de verhalen die ik destijds van hun verslagen in het OLAT-Nieuws gelezen heb. Sjef vertelt o.a. nog eens hoe moeilijk hij het vond om afscheid te nemen van zijn familie, dat ze van de 84 dagen dat ze onderweg waren er 24 met regen hadden. Maar ook van de geweldige natuur, de gastvrijheid, het geven en nemen tussen zijn maatje Ad en hemzelf. Een gedreven verhaal.

Dan komt Margriet Fischer aan het woord die de tocht in 101 dagen volbracht, vrijwel alleen, met haar onafscheidelijke wandelstok. Ze vertelt hoe ze met 2 markerstiften + de landkaart als navigatie heeft gewerkt. Met de gele stift zette ze 's morgens het te lopen traject uit en met de rose 's avonds hoe ver ze gekomen was. Ze vertelt: "soms kwam ik niet verder dan de dop (lees: helft) van de pen, af en toe nog wat verder."

Er waren hoogtepunten en dieptepunten.

Dieptepunt na ongeveer 4 à 5 dagen gelopen te hebben, toen het zoeken naar onderdak maar niet scheen te lukken. Het was koud, het regende, een plaats voor de tent was alleen maar een steil liggend weilandje.

De redding kwam zoals vaak "toen de nood het hoogst was": op een grote boerderij. Eerst in een schuurtje, pal naast de schapen die zo stonken dat haar spontaan de tranen in de ogen sprongen. Na veel discussie kreeg ze een 'luxe' zolderkamer te toegewezen, heel erg stoffig

iemand naar voren en zegt: 'ik ben de burgemeester, ik regel wel even iets voor je.' Kom je bij een luxe boerderij terecht, staat het bedje klaar, mag je aanschuiven aan tafel. De mensen zijn hartelijk. Fantastisch ontbijt. Je wilt afrekenen en het antwoord is: 'de burgemeester heeft alles al betaald.'

Voor Margriet blijkt de wandelstok onontbeerlijk te zijn. Niet alleen om eventueel struikrovers van zich af te schudden -die ze overigens nooit heeft gezien en waarvoor ze ook geen moment bang is geweest- ook handig om een valse hond op afstand te houden. Het aardigste is wel, dat als ze in een gîte slaapt op een slaapzaal ze er ook iemand mee kan porren die al te hard snurkt.

Margriet vertelt verder over het moeilijkste stuk in de buurt van Le Puy met behoorlijke bergtoppen, dan is het zwaar met een rugzak van 18 kg bij je. Toen ze dat eenmaal had bedwongen, was het gevoel: 'nu kan ik de rest ook aan.'

Eenmaal in Spanje wordt het steeds makkelijker. Overal staan de gele pijlen met de Jakobsschelp erop. De Spanjaarden reageren onmiddellijk als ze zelfs maar een straat verkeerd in probeert te lopen. Ook ondervond ze veel gastvrijheid. Stel je voor een refugio (de Spaanse gîte) grenst vrijwel aan de kerk. Op een gegeven moment is het eigenlijk vol, maar de pastoor besluit dat men dan maar met de matras in het pad van de kerk moet gaan liggen en de pelgrims lagen zelfs op het koor.

Uiteindelijk komt Margriet na 101 dagen gezond en wel aan in Santiago de Compostela. Ze kan nog uren door-

gaan maar en zijn nog 2 mensen die deze tocht gemaakt hebben en die komen nu aan het woord.

Het zijn de broers Jo en Simon Willems.

Ook voor hen was het moeilijk afscheid te nemen van de uitgebreide familie en vooral stelden ze zich de vraag wat doe je als er iets ernstigs in de familie aan de hand is. Uiteindelijk werden daar goede afspraken over gemaakt en zij vertrokken gezamenlijk, maar vergezeld van een speciaal gemaakt karretje. Het leek hen een beter middel om al de spullen (o.a. ook etenswaren) in te vervoeren dan op je rug in een zware rugzak. Ook zij genoten van de vrijheid, het buiten in de natuur zijn.

Na dit verhaal hebben we nog wat vragen kunnen stellen, maar de avond is voorbij gevlogen. De plakboeken en foto's konden bekeken worden terwijl we nog een drankje dronken op de goede afloop.

Wandelcafé, een heel leuk initiatief, dat vervolgd wordt op

Donderdag 17 april, ditmaal in café 'Barrier', Aalsterweg 262 te Eindhoven.

JONGERENACTIVITEITEN

Zoals je in onze vorige maandbladen al hebt kunnen lezen, willen we meer activiteiten gericht op de jongeren binnen OLAT gaan organiseren. Om de daad bij het woord te voegen willen we alvast een voorzetje geven.


We willen komen tot een jongerenwerkgroep, die een aantal activiteiten op touw gaat zetten.

Dus meld je aan als medewerker van de werkgroep of als deelnemer.


Doe dit via e-mail aan: jeugd@wandel-olat.org of bij **Margiet Fischer tel. 0495-539421**

- Jeugd tot 12 jaar kan op elke OLAT-tocht een GRATIS stempelkaart in ontvangst nemen, die recht geeft (na het behalen van de benodigde aantal stempels op OLAT-tochten) op een medaille.
- Jongeren onder de 21 jaar, kunnen mits aangemeld voor de jeugdafdeling (gratis) op last-minute-basis mee met een clubreis als er twee dagen voor de tocht nog plaatsen vrij zijn voor een bedrag van €10,00
- **Zwerfweekend:** Paaszondag 20 april: wandeling over het Peellandpad vanuit Helenaveen. Overnachting in tentjes. De volgende dag op Paasmaandag de wandeling in Asten. Deelname voor leden €15,- en niet-leden €17,50 Leeftijdgroep 10 t/m 21 jaar.
- Weekend 7 en 8 juni **Wadlopen Pieterburen**, wandeling over het Pieterpad, overnachting in groepsverblijf. Zondag: Zwerftocht over het wad. Start 08.00 uur in Pieterburen. Kosten wadlooptocht €8,00 excl. reis/verblijfskosten. Overnachting plm. €15,-, Reiskosten per trein ca. €40,-, met reductiekaart €23,50. Per kaart mogen drie personen meereizen. Maximaal aantal deelnemers 18 personen; 12 t/m 21 jaar.
- Van vrijdag 29 t/m 31 augustus zullen we een **trektocht** organiseren.

Op vrijdagavond houden we na het opzetten van de tent een avondwandeling in groepjes met een aantal

 opdrachten. Zaterdag trekken we met de rugzak verder en komen aan bij onze bivakplaats. We krijgen tijdens deze dag uitleg over het werken met kaart en kompas.

 's Avonds maken we zelf ons potje eten en natuurlijk hoort daar ook een kampvuur bij.

 Zondag maken we een oriënteringswandeling, weer in kleine groepjes, waar we het geleerde van de dag ervoor in praktijk brengen en men via de uitgezette controlepunten een route binnen de kortst mogelijke tijd dient af te leggen. In de namiddag zullen we, na de soep met brood, weer huiswaarts keren. Deelname voor leden €30,- en niet-leden €35,- Leeftijdgroep 10 t/m 21 jaar.

WADLOOP WEEKEND SCHIERMONNIKOOG

Nog enkele plaatsen vrij voor dit wadloopweekend naar Schiermonnikoog.

We vertrekken vrijdagavond naar Pieterburen waar we overnachten in een groepsverblijf.

Op zaterdag 21 juni maken we een wadlooptocht naar Schiermonnikoog we gaan om 06.00 uur van start. We overnachten op het eiland en maken de volgende dag een wandeling over het eiland. In de namiddag zullen we weer richting huis afreizen.

Kosten €50,00 (excl. reiskosten en overnachting op vrijdag) De reiskosten delen we gezamenlijk.

Informatie bij: Theo Tromp ☎ 0495-450325

Moesten ook ontberingen ondergaan als ze dachten we gaan 'even' inkopen doen en dan bleek dat er kilometers in de omgeving geen winkel of bakker te vinden was. Zij moesten nog voor Parijs de reis onderbreken vanwege familieomstandigheden en uiteindelijk hun geliefde karretje achterlaten in Parijs.

In het najaar, september hebben zij de tocht vervolgd en kwamen tot de conclusie dat dit wel een heel bijzonder mooi seizoen was, stabiel weer, men was druk bezig in de wijngaarden. Zeker Spanje hebben ze als zeer gastvrij ervaren.

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

UITSLAG WEDSTRIJD/PRESTATIE OLLAND 9 maart 2003

	Afstand 50 km	M	Eindtijden				10 km	20 km	30 km	40 km
NR	naam	V	vereniging	uren	min.	sec.	Tussentijden			
105 Wed	Bieboyck, Pascal	m	UAFA (B)	5	02	12	0.58.20	1.54.45	2.52.40	3.56.02
103 Wed	Visser, Jaap	m	RWV	5	56	09	1.05.22	2.13.30	3.24.20	4.41.20
102 Wed	Loch, Manfred	m	LG Hamm (D)	5	56	54	1.07.25	2.15.30	3.27.25	4.42.16
104 Wed	Hume, Christophe	m	CAWB (B)	DNF			1.00.30	1.57.10	2.55.28	x
101 Wed	Wakeren, Hans	m	av Unitas	DNF			1.09.25	2.14.58	x	

	Afstand 50 km	M	Eindtijden				10 km	20 km	30 km	40 km
NR	naam	V	vereniging	uren	min.	sec.	Tussentijden			
116 Pres	Canters, Paul	m	OLAT	5	42	24	1.04.27	2.09.30	3.17.45	4.28.49
121 Pres	Vogelsangs, Jan .	m	St. Willibrord	5	54	7	1.08.28	2.16.00	3.28.00	4.40.49
117 Pres	Duijhoven, Frits	m	OLAT	5	58	0	1.09.25	2.18.45	3.29.30	4.42.40
119 Pres	Huliselan, Boetje	m	OLAT	6	11	29	1.09.25	2.20.20	3.36.00	4.56.06
125 Pres	Prinsen, Hugo	m	OLAT	6	12	34	1.07.25	2.16.50	3.32.35	4.53.40
118 Pres	Brasser, Cor	m	De Laatste Looftjes	6	21	40	1.07.25	2.19.20	3.35.40	4.56.04
124 Pres	Radder, Anne	m	OLAT	6	24	16	1.11.20	2.24.52	3.41.40	5.02.12
123 Pres	Ruijter de, Piet	m	OLAT	7	0	50	1.20.55	2.44.59	4.12.55	5.37.40
120 Pres	Koolen, Sjef	m	OLAT	DNF			1.12.25	x		

start-	Afstand 35 km	M	Eindtijd				10 km	20 km	30 km
nr.	naam	V	vereniging	uren	min.	sec.	Tussentijd		
80 Wed	Botman, Wil	m	sv De Lat	4	8	45	1.08.39	2.19.40	3.32.50

start-	Afstand 35 km	M	Eindtijd				10 km	20 km	30 km
nr.	naam	V	vereniging	uren	min.	sec.	Tussentijd		
90 Pres	Bakker, Klaas	m	OLAT	4	8	29	1.07.25	2.16.50	3.31.05
92 Pres	Roupe vd Voort, Frances	m	OLAT	4	22	12	1.13.10	2.24.50	3.42.55
122 Pres	Duin, Ben	m	OLAT	4	35	33	1.18.10	2.36.40	3.55.50
91 Pres	Van Bladel, Wilfried	m	OLAT	4	37	31	1.18.50	2.36.57	3.57.08

start-	Afstand 20 km	M	Eindtijd				5 km	10 km	15 km
nr.	naam	V	vereniging	uren	min.	sec.	Tussentijd		
22 Wed	Strunk, Malte	m	Alemania Aachen (D)	1	44	30	26.33	52.43	1.18.55
23 Wed	Leijenaar, Richard	m	RWV	1	44	31	26.34	52.43	1.18.55
6 Wed	Knaap van der, Hans	m	RWV	1	47	13	27.14	54.05	1.20.35
21 Wed	Gaus, Peter	m	Alemania Aachen (D)	1	48	6	27.28	55.07	1.22.40
15 Wed	Koenis, Theo	m	sv De Lat	1	49	58	27.28	55.07	1.22.40
16 Wed	Gulik van der, Frank	m	sv De Lat	1	51	42	28.16	56.15	1.24.10

2 Wed	Bremen van, Robert	m	RWV	1	53	7	28.12	55.42	1.24.20
1 Wed	Bremen van, Jacques	m	RWV	1	58	4	30.50	59.47	1.29.11
13 Wed	Röhner, Fred	m	av Unitas	1	59	34	30.08	59.26	1.29.08
20 Wed	Schumm, Peter	m	Alemania Aachen (D)	2	2	43	29.15	59.10	1.30.15
17 Wed	Fischer, Rolf	m	SC Buchenhohe Horrem (D)	2	3	20	29.41	1.00.22	1.32.10
12 Wed	Timmermans, Ron	m	RWV	2	4	29	30.50	1.00.57	1.32.13
9 Wed	Maas, Ronald	m	RWV	2	4	48	29.41	1.00.23	1.31.06
11 Wed	Timmermans, Marco	m	RWV	2	8	14	32.43	1.05.29	1.37.22
4 Wed	Bremen van, Wilfried	m	RWV	2	8	37	32.43	1.05.29	1.37.27
3 Wed	Bremen van, Wim	m	RWV	2	9	42	32.43	1.05.29	1.37.30
19 Wed	Girards, Rudolf	m	SC Buchenhohe Horrem (D)	2	14	34	33.55	1.08.16	1.41.54
14 Wed	Wijsman, Alex	m	sv De Lat	2	15	53	33.15	1.07.52	1.42.18
8 Wed	Maas, Paul	m	RWV	2	20	27	35.40	1.10.13	1.45.10
18 Wed	Girards, Rosa	v	SC Buchenhohe Horrem (D)	2	28	34	36.27	1.13.48	1.51.03
5 Wed	Bunschoten, Klaas	m	RWV	2	30	32	36.08	1.13.09	1.51.32
7 Wed	Krul, Philip	m	RWV	2	32	40	38.08	1.15.12	1.52.41
10 Wed	Maas, Sandra	v	RWV	2	32	41	38.08	1.15.12	1.52.41

start-	Afstand 20 km	M		Eindtijd			5 km	10 km	15 km
nr.	naam	V	vereniging	uren	min.	sec.	Tussentijd		
50 Pres	Altena, Paul	m	LAT	2	10	46	32.44	1.05.30	1.37.47
52 Pres	Leegwater, Sander	m	xxx	2	51	35	43.17	1.25.22	2.09.31
51 Pres	Asveld, Antoon	m	OLAT	2	54	6	40.59	1.24.50	2.09.51

start-	Afstand 5 km	M		Eindtijd		
nr.	naam	V	vereniging	uren	min.	sec.
369 wed	Oijen van, Ad	m	av Weert	x	30	23
370 wed	Malone, Catalina	v	xxx	x	35	5

OLAT Clubkampioenschap per 25 maart 2003

1	3415 Klaas Bakker	17	1145 Cees Lambregts	600	Jans v Griethuizen
2	2560 Hanny Klumpkens	18	1045 George van den Boogerd	600	Cor vd Heijden
3	2265 Piet de Ruijter	19	900 Ria Vredembregt	600	Cees Punselie
4	2185 Marcella Creemers	20	895 Michel van Krimpen	600	Ad Verbakel
5	2165 Boetje Huliselan	21	875 Theo Tromp	37	575 Wim van Gemert
6	2160 Hugo Prinsen	22	870 Anne Radder	38	525 Wilfried van Bladel
7	2050 Theo Klanke	23	865 Fr. Rouppe vd Voort	39	520 Ronald v Oort
8	1920 Paul Canters	24	860 Henk Vink	40	485 Bert Timmermans
9	1825 Sjef Koolen	25	850 Frits Mennen	41	300 Andre Loos
10	1785 Marco Timmermans	26	825 Conny Raymakers	42	250 Kees Mol
11	1600 Frits v Duijnhoven		825 Huub Raymakers		250 Riet Wassenberg
12	1530 Ad Mollen	28	785 Ben Duin		250 Peter vd Meijs
13	1235 Rolf Craanen	29	740 Kees Lambregts		250 Theo Lormans
14	1230 Marca Nelen	30	625 Ad Martens		250 Johan vd Hoogenhoff
	1230 Evert van Ampting	31	600 Jan Warrink		250 Claude Herman
16	1210 Ron Timmermans		600 Servee Derks		250 Margriet Fischer

250 Toon van Wordragen	250 Ad van Asten	250 Anton Leijgraaf
250 Ton van Dijk	250 Tjeu vd Kerkhof	250 Jan Soetens
250 Hein Dirkx	250 Henk Plasman	61 200 Antoon Asveld
250 Joop Krul	250 Co Tops	62 150 Paul Koks
250 Piet vd Laar	250 Wim Brooymans	

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2003

Tochten die meetellen voor het Clubkampioenschap OLAT 2003

12 april	25° Nacht van Loon op Zand Prestatie	15 uur	HvB	finish 15 uur 300 pt + km-bonus >95 km
19 april	Sittard	Kennedymars	80 km	KMS finish 380 pt. + tijd-bonus <13 uur
25 april	Dordrecht	Kennedymars	80 km	RWV finish 380 punten+ tijd-bonus <13 uur
26 april	Haarlem	Euraudax	100 km	Euraudax finish 300 punten
03 mei	Bocholtz	Mergellandroute	135 km	NOAD finish 435 punten
09 mei	Apeldoorn	Nacht van Apeldoorn	100 km/80 km	NVA finish 300 punten +afstand
16 mei	Hilversum	Kennedymars	80 km	sv De LAT finish 380 punten + tijd-bonus<13 uur
24 mei	Anna Paulowna	Kennedymars	80 km	Kon. Marine finish 380 punten + tijd-bonus<13 uur
28 mei	Odoorn	Kennedymars DWV	80 km	D.W.4D finish 380 punten
31 mei	Weert	Int. Wandelevenement	24uur/100 EM 100 EM 100 km 80 km 50 km	OLAT 800 punten+km-bonus finish 600+tijdbonus finish 450+tijdbonus finish 400+tijdbonus finish 250+tijdbonus
06 juni	Vlaardingen	Jubileum 75 jaar RWV	75 km	RWV finish 350 punten
13 juni	Steenwijk	Kennedymars	80 km	TIGO finish 380 punten
14 juni	Rijsbergen	Kennedymars	80 km	Stichting finish 380 punten
20 juni	Zwolle	Kennedymars,(de laatste)	80 km	ZWV finish 380 punten
21 juni	Amsterdam	A'dam-Leeuwarden	150 km	sv De LAT finish 475 punten
05 juli	Someren	Kennedymars	80 km	JOEK finish 380 punten+ tijdbonus<13 uur
31 juli	Geldrop	Kempenlandtocht	110km/80 km	OLAT finish 500 pt+afstand
16 augustus	Melderslo	Kennedymars	80 km	M.K.M. finish 380 punten+ tijdbonus<13 uur
22 augustus	Ooltgensplaat	Omloop G.O.	110 km	Stichting finish 400 punten
22 augustus	Lelystad	Batavierentocht	100 km	Euraudax finish 300 punten
23 augustus	Breda	Breda-Brecht vv	80 km	Stichting finish 380 punten
06 september	Amsterdam	A'dam-Tilburg	125 km	HvB finish 425 punten
12 september	Etten-Leur	Kennedymars	80 km	stichting finish 380 punten
12 september	Zeewolde	ZtotZ	110 km	stichting finish 400 punten+ tijdbonus<19 uur
12 september	Haaksbergen	Kennedymars	80 km	D.I.O. finish 380 punten
13 september	Waalwijk	Kennedymars	80 km	stichting finish 380 punten+ tijdbonus<13 uur
19 september	Bergeijk	Kennedymars	80 km	Stichting finish 380 punten+ tijdbonus<13 uur
20 september	Nijmegen	N'megen-R'dam	160 km	RWV finish 500 punten
26 september	Leerdam	80 van de Glasstad	80 km	O.C.G. finish 380 punten

WEG VAN DE SNELWEG

DOOR: KLAAS BAKKER

Olland, een kleine woongemeenschap onder de rook van St.-Oedenrode, is op zondag 9 maart voor de tweede keer het toneel voor de snelwandelaars en prestatielopers.

Op een ronde van bijna 2.400 meter kunnen wij onze krachten gaan testen en zullen we aan het einde van de tocht zien hoe we er ten opzichte van de concurrentie

voorstaan. Het is alleen jammer dat Olland op zondag moeilijk of niet met het openbaar vervoer bereikbaar is

Vandaag worden er wedstrijden gewandeld van 5 tot en met 50 km en ze worden georganiseerd door onze eigen





Piet de Ruijter en Anne Radder



En: Cor, Ben, Hugo, Frits enz...

wandelsportvereniging OLAT. Om 11.00 uur precies gaan eerst de deelnemers op de 50 en 35 km aan de uitdaging beginnen, we zullen uiteindelijk ook het langst onderweg zijn. Om 11.45 uur komen de 5 km wandelaars aan de beurt en dan volgen om 12.30 uur de deelnemers aan de belangrijkste afstand: de 20 km. Daarbij staan ook de meeste deelnemers aan de start. Het hele 'waggelend zootje', volgens het Eindhovens Dagblad op maandag 10 maart, komt ons achterop. Als ik 's morgens naar de start rijd, kom ik over het oude rondedeparkoers van het International Wandelweekend van 1977, toen ik daar mijn eerste 100 km volmaakte. Het was een ronde van 15 km met drie vaste verzorgingsposten en een aanlooproute vanaf de Markt in St.-Oedenrode.

Vandaag wandelen we hier in Olland over een mooi vlak geasfalteerde weg met één vaste verzorgingspost, waar we op iedere doorgang langs komen.

Evenals vorig jaar verlopen mijn eerste 20 km naar wens, daarna wordt het minder; misschien moet ik volgend jaar toch maar voor de 20 km kiezen!?. Het weer is prima, er staat wel wat wind maar dat geeft ook wel eens voordeel. Later in de middag komt de zon er echt door en gaat de wind liggen.

Van OLAT zijn er niet zoveel deelnemers. Jammer is dat, want het is toch een mooie gelegenheid om eens uit

te proberen hoe snel je b.v. de afstand 20 km of 35 km kunt afleggen. Om de 2400 meter staat een verzorgingsteam klaar, dus je komt niets tekort en verdwalen doe je er ook niet zo gauw.

In de laatste ronden zie ik dat Frits van Duijnhoven, die op de 50 km is gestart, steeds verder van me weg wandelt, en de enige wedstrijdwandelaar op de 35 km die achter mij loopt, steeds dichterbij mij in de buurt komt, dus het wordt tijd om te gaan finishen.

Op het stukje dat we na onze finishlijn nog door moeten wandelen komen we langs de verzorgingspost. Daar hebben ze nog een heerlijke groentesoep voor ons. We hebben er nu voldoende tijd voor en daarom nemen we het er even van. Gezeten op een terrasstoel, met een warme deken om ons heen geslagen tegen een te sterke afkoeling na onze inspanning, genieten we van het lekkere soepje. Dan wandelen we terug naar gemeenschapshuis "De Holm" waar we ons kunnen douchen. Vervolgens in de kantine nog wat drinken en na praten over de geleverde prestaties. We hebben maar niet gewacht op de finish van de 50 km lopers, maar zijn op tijd naar huis gegaan, dan mogen we volgend week-einde ook wel weer naar de laatste winterserietocht van OLAT in Leende.



OLAT - CLUBREIZEN

Programma 2003

26 april	GR 56	Monschau - Krinkelt	30-18-14 km
14 juni	GR 57	Comblain-Latour - Barvaux	28-19-15 km
23 augustus	GR AE	Polleur - Remouchamps	28 en 20 km
27/28 sept.	GR 56	Schönberg - St. Vith (overnachting in Jeugdherberg) andere datum!!!!	
25 oktober	GR 573	Eupen - Botrange	23 en 17 km

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven mogelijk tot 1 maand voor de reisdatum.

Inschrijven d.m.v. overmaking op gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Kosten dagtocht: OLAT-leden €17,50
Niet-leden €21,00

Kosten weekend: OLAT-leden €50,00
Niet-leden €60,00

Afmelden is telefonisch mogelijk. ☎ 0495-537775

Bij afmelding tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag minus €1,10 worden teruggestort.

Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Mocht u verkeerd gelopen zijn bel na de afgesproken tijd de **NOODTELEFOON**; het nummer staat op de deelnamelijst.

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.25 uur

Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

OP AVONTUUR TUSSEN LA REID EN STAVELLOT

Dit verhaal berust op werkelijkheid

door: Ad van Asten

Het is zaterdag 8 maart, de eerste reguliere clubreis van dit seizoen staat voor vandaag op ons programma. Keurig op tijd komt chauffeur Jan van de Fa. van Hoof voorrijden en hij brengt ons naar het verzamelpunt in Eindhoven. Naast veel vertrouwde gezichten meen ik toch ook een paar nieuwelingen te ontwaren. Als de laatste instappers op carpoolplaats 'Leende' aan boord zijn gekomen kunnen we rechtstreeks koerszetten naar de Ardennen.

La Reid is niet moeilijk te vinden en om goed halftien zijn we al aan het stappen. Als echte pijllopers gaat het echter al bijna vanaf het begin fout. Waar vind je zo gauw 'schuinlinks' als je bij het verkeerde café bent uitgestapt!

We zijn Canada amper door of we worden al ingehaald door onze 'elitetroep'; die gaan het vandaag ook weer maken. Het lijkt wel of Babette ons wil waarschuwen, maar niemand is zich bewust van 'de gevaren' die voor ons op de loer liggen. Langzaam verdwijnt de groep uit het oog, en Anton Leijgraaf, die sinds januari ook de smaak van bergen en dalen te pakken heeft, gaat zo'n beetje tussen ons en de voorgangers bungelen. Anton is gewend om de pas er in te houden en weet waarschijnlijk 'nog' niet dat het groepje dat hij nu probeert te volgen, niet bij te houden is. Ben toch benieuwd waar hij 's nachts over gedroomd heeft!



Er volgen een paar steile afdalingen over vrij smalle holle weggetjes, met links een pikkerheg (meidoornhaag) en rechts prikkeldraad. Nog vlug een prentje schieten van een stroompje dat zijn weg zoekt achter een huis om. Ofschoon het uitzicht hier verrassend is, berg ik m'n 'digi' weer vlug op, want ik heb m'n stok nu harder nodig dan een prentje achteraf.

In het plaatsje 'Winamplanche' gebeuren die dingen die de besten kunnen overkomen; dus ook ons! We zullen de meeste plaatsjes die Toon voor ons op het oog had vandaag niet meer bereiken.

Het is zo'n typisch Belgisch plaatsje waar je alle richtingen uit kunt. De wegwijzers geven aan dat Spa de richting op is waar we vandaan komen en La Reid zal dan volgens onze intuïtie ook wel een andere kant op zijn, dus gaan we mooi met het bochtje mee en volgen de roodwitte markering van GR-paden.

Al vlug gaan we een stijgend pad volgen en komen in een bos terecht. Er kronkelt zich een pittoresk stroompje naar beneden. Wij zijn uitermate tevreden over al die schoonheid die ons toch weer wordt gegund door dat groepje vaklui van clubreizen. Enkele verspreid liggende huizen is alles wat we nog merken van de bewoonde wereld.

We hebben er alweer een paar kilometers op zitten als we worden ingehaald door een tweetal wandelaars die ook bij de OLAT-groep horen, waarschijnlijk nieuwelingen, want ik ken ze niet bij naam of van gezicht. Er doemt ook een iets moeilijkere passage op langs een rotsachtige wand met links wat losse keien en stromend water. We nemen het eerste bruggetje (plank) met een doorgeroeste duimse pijp als handsteun; het wordt spannend.

Dan even klauteren over keien in het snel stromende water, en maar gokken dat ze vast op de bodem liggen. Zo niet dan kun je voor de rest van de dag in je natte plunje rond gaan lopen. Natte voeten zijn niet te voorkomen, want het water schep je bij elke 'gewaagde' sprong gewoon in je schoenen.



Het pad dat we volgen is in trek, want diverse groepjes wandelaars, vooral jeugdige personen met waarschijnlijk hun leiders, komen ons tegemoet. Bij weer zo'n indrukwekkende passage over een smalle plank word ik hulpvaardig bijgestaan door de heren begeleiders die al in het water staan om de jeugd een handje te helpen.

We gaan weer tegen een heuvelrug op, eigenlijk zonder een aanduidbaar pad, maar wel markering! Elke klimpartij wordt gevolgd door een afdaling en er duikt alweer een nieuw riviertje op. Nu wordt het pas echt moeilijk. Er is geen brug en toch moeten we aan de overkant zien te komen.



Willem Schoonhen en Piet van Bommel, staan als een rots in de branding terwijl Joop Krul met de kiek wacht tot het mogelijk fout wil gaan; lekker pù!

Als we weer naar een ander hoogtepunt op weg gaan, duikt er zonder aanwijsbare reden een geweldige rotsformatie op die als het ware is neergezet op een andere helling. Onze 'jeugd' gaat dat uitzichtpunt verkennen, maar er is ook een markering achter 'die steen' om, waar wij dankbaar gebruik van maken ook al is dat paadje nu niet direct geplaveid. Uiteindelijk komen de paadjes toch weer bij elkaar uit.

Al die 'obstakels' zorgen er voor dat ons tempo danig is afgezakkt, dat geeft Jan Hendrix en Theo Bouwman 'van



de organisatie met een RV-dag' de kans om ons in te halen. Ze zijn vanmorgen iets later met de bus aangekomen in La Reid, daarom liggen de groepen iets verder uit elkaar dan normaal gebruikelijk. We kunnen beide heren nog bezig zien aan passage via een planken bruggetje.

Het moeilijkste schijnen we nu echter achter de rug te hebben en we nemen even de tijd voor een groepsfotootje. Met een leuk watervalletje op de achtergrond wordt ook mooi duidelijk wat we op onze zwerftocht zoal beleven.

Langzamerhand worden de paden ruimer en pas nu gaan we ons afvragen waar de beloofde cafés zijn gebleven die Toon ons om de zeven kilometer in het vooruitzicht heeft gesteld; we hebben immers de koffie bij het startcafé overgeslagen.

Joop vraagt zich al een tijdje af waarom ze zo weinig of helemaal niets van dit traject in de routebeschrijving hebben gezet, want het is toch wel de moeite waard om al die halsbrekende toeren, zoals wij ze moeten uit halen, even onder de aandacht te brengen. En Piet denkt dat hij bijna bij zijn hoogtepunt is dat hij Francien vanmorgen beloofde te zullen bereiken, desnoods zou er hij er een eindje voor omlopen!

Dan zijn we na ruim twee en half uur 'struinen' eindelijk in Spa, tenminste we denken daar te zijn. We komen ook meteen bij het café dat Toon ons heeft beloofd.

De Nederlands sprekende kastelein weet echter beter.

Als Jos, het vriendje van Babette, hem vraagt even op ons kaartje aan te geven waar we ongeveer zijn, komt hij met de voor ons onthutsende mededeling dat zijn prachtig gelegen plaatsje Ninglinspo-Chera-Sedoz-Nonceveux helemaal niet op de route ligt die we denken te lopen. Stavelot, ons einddoel ligt zo'n 30 km naar het noordwesten.

Wij zijn door het natuurpark de 'Valleien van de Ninglinspo en de Chefna' gekomen. Het dal met zijn knusse riviertjes en diverse watervalletjes kan tot het prachtigste natuurgebied in België worden gerekend. We weten even niet of we teleurgesteld of blij moeten zijn.

Eerder vanmorgen zijn we een verbindingsroute van de GR5 met de GRAE naar Remouchamps gaan volgen. Terwijl we tot dat besef komen, komt er nog een groep van ongeveer 20 man uit de andere bus het café binnen; ook zij denken, net als wij met vraagtekens, nog op de goede weg te zitten.

Om terug te gaan naar waar het fout ging, is geen optie, de streekbus rijdt voor onze neus weg en die dertig kilometer halen we vandaag toch niet meer.

Ofschoon we nog een paar uurtjes van onze 'instructietijd' afzitten, trekt Jos toch de stoute schoenen aan en belt Toon. De deal is vlug gemaakt: we treffen elkaar bij de bus op de brug in Remouchamps, die brengt ons dan naar de soeppost in Ruy en vanaf daar kunnen we nog zo'n 7 km wandelen naar Stavelot. Een paar dappere stappers vragen zich hardop af waarom ze hier, net

als bij hen in Limburg, niet al die bulten opruimen en gewone wegen aanleggen.

Als we zover zijn om te voet naar Remouchamps te vertrekken, volgens de kastelein zo'n halfuurtje lopen, doemt al na enkele meters de eerste helling op. Alleen Joop, Willem en ik besluiten het parkoers van de GR571 naar ons rendez-vouspunt te gaan volgen, de rest kiest voor een wandeling langs de verkeersweg. De afstand voor ons is naar schatting ongeveer 3 km.

Het zandpad dat we volgen is breed en blijft stijgen, af en toe zelfs tot aan de 'ademnood'. Het uitzicht over het dal van de Amblève wordt steeds indrukwekkender. In de rotsen rechts van ons zijn op geregelde afstand deuren aangebracht. Waarschijnlijk toegangen tot grotten of iets dergelijks.

Na enige tijd wordt de omgeving glooiend en lopen we langs weilanden, met hier en daar een boerenbedrijf. In de verte zien we de snelweg naar Luxemburg. Dan dalen we snel af in het dal en zien het reusachtige verkeersviaduct voor ons opdoemen, daaronder in de verte een pittoresk kasteeltje; heden en verleden in schril contrast.

We bereiken de brug waar is afgesproken en treffen daar tot onze verrassing de groep die we vanmorgen langzaam uit ons gezichtsveld verloren. Goed gedaan jongens, en Marleen, ook jullie weten de mooiste plekken op hun waarde te schatten! Ik krijg een telefoontje uit de bus, dat ik even om moet kijken, en ja hoor daar komt de Fa. van Hoof met de anderen aangetoerd. Eigenlijk hadden we beter kunnen afspreken bij het café waar we vanmiddag aankwamen, want na een kwartiertje rijden komen we er nu toch langs!

In Ruy zit Dini met soep op ons te wachten en Willem snijdt nog vlug even een peperkoekje voor we aan onze slotkilometers beginnen. Toon raadt ons aan de volgende keer toch iets beter te lezen, maar of dat zal helpen? Andere wandelaars kijken verbaasd als ze ons al bij de soeppost treffen, we zijn hen toch nergens voorbij gelopen; zeker weer ergens een binnendoorwegske genomen! Jan en Frans geven ons nog een goeie raad mee: dat paadje daar net achter de bus dat moeten jullie hebben!

We blijven nu steeds een klimmend pad volgend, passeren onderweg een paar dames waarvan de een pas lid is van de OLAT en ze heeft er geen moeite mee om nu al te verklappen dat het een gezellige troep is: dus mag ze op de foto! Een paar andere dames vinden het 'raar' dat ze vanmorgen voorbij zijn gelopen door 'heren met de blik op oneindig', ze hadden om wat informatie wil-

We treffen elkaar weer op 26 april wanneer we gaan wandelen bij de Hoge Venen van Monschau naar Krinkelt; en vergeet niet je alvast op te geven voor het clubweekend van 27 op 28 september voor onze wandeling in de omgeving Schönberg en St.-Vith.

16^e BOSSCHE 100 24/25 januari 2003

Belevenissen van een uitpijler, door: Jan van Berkel

Op zekere dag sprak Ad Verbakel mij aan met de vraag, 'Ik zoek eigenlijk nog iemand die kan uitpijlen?' Ik zeg 'Oh, en waar ergens?' 'Ja' sprak Ad, 'ze hebben me gevraagd om een gedeelte van de Bossche 100 uit te zetten, van

len vragen, maar daar kregen ze de kans niet voor! Zo



ervaart iedereen een dagje Ardennen op zijn eigen wijze!

En Piet bereikt nu (nagenoeg) ook zijn hoogtepunt. Daarna volgt nog een flink stuk 'kale bedoening', de laatste tijd is hier aardig huisgehouden in het bos en eigenlijk rest er niet veel meer dan de modderige restanten van hoogveen en nog wat resten van bomen die zeker eens de trots van de omgeving zijn geweest. Via de flanken van een vallei komen we terug in de bewoonde wereld. De schoenen kunnen we schoonpoetsen in een riviertje dat door een tunneltje stroomt waar we toch doorheen moeten om in het centrum van Stavelot te komen.

We lopen door de zeer oude straten van dit eeuwen oude stadje; ook de aanpalende huizen beginnen sporen van 'de tand des tijds' te vertonen. Onwillekeurig vraag je je af hoe ze die hele voorgaande tijd doorstaan hebben!

In de winter van 1944 was de Amblèvebrug in Stavelot frontgebied en werd er flink gevochten en vermoordden SS-troepen op 18 december 1944 hier 130 onschuldige burgers.

De straatjes en pleinen liggen er nu vredig bij en we treffen vriendelijke gezichten achter de ramen.

We hebben nog 'iets meer' dan ruim de tijd om de emoties van deze dag te verwerken. Toon kan stipt op tijd voor verzamelen blazen. De thuisreis verloopt als altijd perfect!

Keldonk naar Heeswijk (Stanserhorn). Het moest 'n stuk zijn van 25 km, en toen het nagemeten was kwamen we op 25.500 meter uit.' Ik zeg, 'dan heb je het er goed afgebracht.' 'Maar' zeg ik erbij, 'daar wordt gelopen van vrijdag op zaterdag, dan moet ik er een verlofdag voor opnemen.'

Maar ja, als je iets graag doet dan heb je er ook wat voor over. 'Ik kon kiezen', zei Ad, 'het stuk Olland-Keldonk of Keldonk-Heeswijk.' 'Nou' zeg ik, 'het gedeelte Olland / Sint-Oedenrode is mijn dagelijks werkgebied, daar ken ik de weg wel en Zijtaart is mijn geboorteplaats. Ook daar ken ik de weg.' 'Ja' zei Ad, 'maar mijn stuk is veel mooier.' 'Ja dat zal wel. Jij hebt natuurlijk weer allerlei paadjes gevonden die eigenlijk de naam pad niet mogen dragen.' Maar ik had er wel zin in.

'Het uitpijlen' zei Ad, 'gebeurt op dezelfde manier als dat we bij OLAT gewend zijn en bij onze eigen AWVD en wintertocht van JJC Erp.' 'Ja' zei ik, 'dus al naargelang de routeomschrijving aangeeft, de actiepijl LA, RA of RD en meteen daarna de herinneringspijl. Dat moet lukken.' 'Goed' zei Ad, 'dan zal ik jouw naam en adres doorgeven aan Regina en dan neemt zij wel contact met je op.'

Na enkele keren bellen met Ad, ik had nog steeds niets gehoord, kreeg ik van hem een plastic tas met een heleboel pijlen en een routeomschrijving. 'Hiermee moet je het maken', zei Ad. 'Ik zal nog enkele latjes meegeven voor op Bedaf. Wellicht komen ze van pas op de zandvlakte. Heb je een nietmachine en plakband?' 'Ja, ik gebruik mijn eigen nietmachine en mijn eigen plakband.'

Vrijdag, een schitterend mooie wandeldag, ideaal ook om uit te pijlen. Koffiepot, broodjes en wat fruit in de rugzak, de pijlen, nietmachine en de routeomschrijving op de man.

Ik dacht, 25 km, 4 km per uur pijlen, 2 keer een rust van een kwartier, 10 uur beginnen, dan moet ik tussen 16.30 en 17.00 uur bij 'De Stanserhorn' kunnen zijn.

Francien bracht me naar Keldonk en ik zou bellen als ik in Heeswijk aankwam.

Ter informatie voor de B-100 wandelaars, ik begon op kilometerpunt 53,6.

De klok sloeg 10 uur en met de rug tegen de deur meteen al de eerste pijl. LA. Als je dat deed liep je tegen de muur aan. Waar laat je dat ding? Dan maar aan de buitenlamp met plakband. Rugzak af, want de plakband zat natuurlijk nog niet in mijn jaszak. Tot aan de 6^e wagenrust zou het bekend terrein zijn, immers gedeeltes van dit eerste stuk zitten ook van tijd tot tijd in de parkoersen van onze avondwandelvierdaagse. Via enkele straten bereik ik natuurgebied de Roost. Vandaar via rivier de Aa naar een oude boerderij in landhuisstijl, hier in Erp het Kasteeltje genaamd. Langs het waterwingebied kwam ik bij een schapenwei met van die lekkere oranje nylon schrikdraad. Wat te doen met die draad? Los maken ging niet, de schapen liepen immers in de wei. Dan maar er overheen. Het was niet zo hoog en we zijn ten slotte ook geen krukken. Na 355 meter weer diezelfde schrikdraad, maar nu was hij wat lager gespannen. Op de asfaltweg aangekomen stond er een kastje van de drukriolering, een perfecte zitplaats voor mijn eerste rust. Dit was ook ongeveer het punt van de 6^e wagenrust. Gezeten in de zon en genietend van een mok koffie stopte er een auto bij de schrikdraad. De boer stapte uit. Nieuwsgierig als hij was moest hij natuurlijk even kijken wat dat voor een geel papertje was aan die afrasteringpaal. Voorover hangend zag ik hem plotseling een meter terugspringen. Er stond blijkbaar goede stroom op de draad. 'Potverdorie nog', hoorde ik hem zeggen. Ik er naar toe gewandeld en hem uitleg gegeven wat de bedoeling was van dat papertje. Hij

had er vrede mee en wenste ons succes. Mijn dag kon in ieder geval niet meer stuk na dit incident.

Verder wandelend via de Bolst en enkele veegpaden naast een waterloop kwam Mariaheide in zicht. Hier moest een drukke verkeersweg worden overgestoken en was het oppassen geblazen. Het was er echt druk, tenminste op vrijdag. Na een stukje parallel lopen aan de toekomstige A50, linksaf het in aanbouw zijnde viaduct onderdoor, ruim 1800 meter rechtdoor over de Hoogstraat. Halfweg ongeveer de plaats van de 7^e wagenrust passerend. Bij een roodwitte slagboom RA langs een waterloop. Vorstenbosch laten we links liggen. Pad tussen populieren, stukje fietspad, Bergweg (de naam verraadt al iets), doodlopend weggetje in en LA einde afrastering, heuvel op, klimmen. Het was maar 35 meter maar echt steil. Boven gekomen pijl geschoten en afdalen. Stop. Zien ze die pijl ook wel hangen? Terug, omlaag en opnieuw 35 meter omhoog. De pijl was goed te zien. Verder ging het weer, via korte wendingen, pad omlaag, pad omhoog, pad omlaag en weer omhoog, afdalen, zandvlakte oversteken naar volgende heuvel, pad over hoogste punt, en bij oranje stippen op boom naar beneden. Als het nu één boom was geweest met stippen, was het eenvoudiger geweest, maar daar staan ongeveer 20 bomen met stippen, welke neem je dan? Gevoelsmatig maar ergens naar beneden gegaan en dan zie je ook meteen de afvalbak en de gele paal staan, daar waar je volgens de omschrijving naar toe moet.

Daar aangekomen bij de picknickbank mijn tweede pauze. De koffie was nog goed heet en de broodjes smaakten opperbest. De zon scheen nog lekker.

Na mijn welverdiende rust even teruggelopen naar de echt steile heuvel, en ter controle nogmaals het berg-en-zandparkoersen gelopen. Zelf vond ik het zeer duidelijk. Na enkele smalle en bredere bospaden en een sloot te hebben overgestoken, RA na ijzeren poort, bosrand, prikkeldraad, na 15 meter weer RA het struikgewas in, weer prikkeldraad en na 5 meter meteen LA, onduidelijk pad. Inderdaad, geen mens ter wereld durft zoiets

een pad te noemen. Ad wel. Hij had nog gelijk ook, na ongeveer 200 meter werd het iets breder en begon het op een pad te lijken. Via de 'Brakkensedijk 17' kwam de 8^e wagenrust in zicht. Voor de wandelaars kilometerpunt 74,5. Vanaf hier ging het in ongeveer rechte lijn door mooie afwisselende stukjes bos richting café-rust. De namen: Justitieweg, Laageindse dijk en Heikantse dijk, klonken bekend in de oren. Hier waren we in het verleden al diverse keren met de fiets ge-

weest, en via Zandkant bereik ik het eindpunt van mijn Bossche 100. Mijn 25 kilometers zitten erop. Voor de wandelaars was dit kilometerpunt 79,0. Francien gebeld en met de deurklink in de hand wees mijn horloge exact 16.45 uur aan. De Leffe smaakte lekker.

Ik heb genoten van deze wandeldag en hoop dat het uitpijlen tot ieders tevredenheid is geweest.

Tot ziens en wandel ze.

Wandeling onder een hemelsblauwe lucht

Door: Margriet Fischer

Terwijl de bijna volle maan als een grote oranje bal aan de horizon verdwijnt, rijden we met 'ketelmuziek' in de ochtendschemering naar Leende. Het is al druk in het gezellige wandelaarsvriendelijke café 'Du Commerce' waar het startbureau al spoedig operationeel is.

Het belooft mooi weer te worden maar met een oostelijke wind en nachtvorst is het in de ochtenduren nog koud aan de blote kuiten. Direct achter het café beginnen de maïsvelden, en met rijp tussen de voren liggen de akkers nog stoppelig kaal in de zon op ons te wachten.

Voor mij loopt een sliert snelle lopers die ik altijd voor laat gaan; achter mij loopt een slinger mensen die de koffie zo lekker vonden dat ze er nog een bestelden, maar die zullen mij tijdens de wandeling van 60 km bijna allemaal gaan inhalen. Uiteindelijk waren er 78 inschrijvers op de 60 km-afstand. Al weer een record.

Weldra word ik ingehaald door Rolf Craanen die de rest van de route met me mee loopt. Een oude bekende: toen ik mijn eerste 100 km liep in Bocholtz heeft hij me naar het eindpunt begeleid met humor en peptalk.

'De schaduw van Constant' komt ter sprake, en Rolf laat me weten dat hij er niet blij mee was. Temeer daar het verslag van Constant hetzelfde was als dat van vorig jaar, terwijl er een andere route werd gelopen, en Rolf dit jaar voor de eerste keer organisator was op deze tocht van 25 km in Amerongen. De kritiek van Ad was aan de ironische kant, en Rolf voelt zich enigszins in zijn wiek geschoten. Jeanette van de Marel, die de tocht in Hoek van Holland had georganiseerd vond het ook pijnlijk; ze hadden liever een complimentje gehad voor hun vele werk om deze vorm van lange-afstand-lopen in Nederland te behouden.

Al vrij snel lopen we door de bossen richting heide, die we na een klaphekje mogen betreden en waar we onder een hemelsblauwe koepel genieten van vennen die blin-



kend de lucht weerspiegelen. Zo doemt al snel de eerste post op gelegen aan het parkeerterrein van de Leenderbossen, waar een beker koffie en een boterham worden verorberd.

Op naar de volgende post die we over verende naaldenpaadjes en losse-zand-weggetjes bereiken en gelegen is in Café 'De Hospes'. Daar halen we een stempel bij Jan van der Zanden voordat we richting natuurgebied de Goorse putten lopen langs de Strijper Aa waarin zich een vreemde eend bevindt. Links van ons de beek, vennen in de verte, rechts van ons een broekbos waar veel water staat, en waar moeraslucht de neus streekt; een

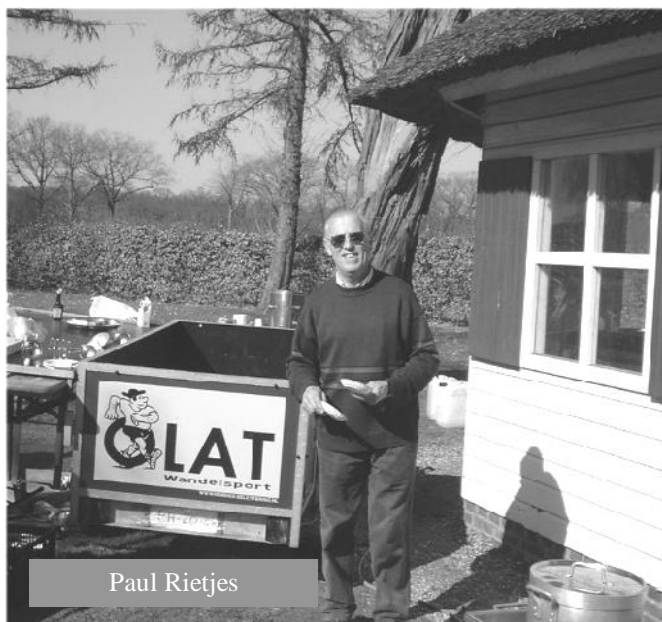
lucht die veel jeugdherinneringen ophaalt aan slootje springen in de polder.

Na de wagenrust op 15 km betreden we via een poortje de Groote heide, en zelf vind ik dit het mooiste deel van de tocht die toch al uitblinkt in schoonheid. Uitgebloeide heide, een eind-van-de-winterzon aan de stralend blauwe hemel, heuvels en glinsterende vennen. Veel vogels en ook de eerste leeuweriken jubelen in de lucht. In de verte lijkt een boom in bloei te staan, dichterbij gekomen blijkt het een hazelaar te zijn met goudgeel glimmende katjes.



We komen langs de schaapskooi waar veel schapen binnen de hekken lopen en gaan naar de Achelse Kluis, die er gesloten uitziet hoewel er veel auto's op de parkeerplaats staan. Verder langs de Stokkeloop en een schitterend stukje langs de meanderende Beverbeek, tussen de rietkragen door over een privé-terrein, waarna we vol bramenschrammen aankomen bij de post waar Hein Lenders en Theo Tromp soep uitdelen. Mexicaanse bonensoep, de veroorzaker van de ketelmuziek vanmorgen in de auto: lekker!

Over de Warmbeek bij de molen van Grevenbroek komen we bij de parkeerplaats van wandelgebied 'het Mulke' waar ons zonnestelsel op schaal staat aangegeven. Zon, Venus, Aarde en Mars staan redelijk dicht bij elkaar, maar dan worden de afstanden naar Mercurius en Saturnus al groter en voordat we bij Pluto aankomen die we in de verte zien liggen gaan we bij de ruïne van 'het Waaghuis' alweer naar links zodat we via de bossen, langs 'De Electriche draad' aankomen op caférust 'Cranehoeve' in Gastel. Daar zitten Jan Legius als stempelaar en Theo Tromp, de rode draad in de 60km-verzorging van vandaag, ook. Veel tijd wordt me niet gegund want Rolf, de aanjager, zit alweer op zijn horloge te kijken. Hij is streng voor mij, maar dankzij



Paul Rietjes

dat kom ik straks wel op tijd binnen.

We krijgen nu een wandeling door een waterrijk gebied met beekjes vol groen en bruin water, padden-

oversteekverhindersaars met emmers, pluizige katjes, knotwilgen, de eerste paardebloem van dit jaar en madeliefjes op het grasveld bij de post waar Paul Rietjes en Regina Martens hun keuken buiten hebben opgezet. In het prieeltje achter het gemeentehuis van Cranendonck wordt van de stampot met worst gesmuld en hup met de geit, daar gaan we weer. Grenspalen-Piet komt ons voorbij stuiven. We zijn vandaag langs twee grenspalen gekomen, die ik allebei niet gezien heb; volgens Piet kan dat kloppen want de ene stond ongeveer 20 meter achter 'De electriche draad' en de ander stond binnen de muren van de Achelse Kluis. Terloops wijst hij ons nog even op de grensmarkering van Baronie Cranendonck en dan wordt de overdrive weer aangezet en weg is hij.

Tussen de 39 en de 46 km lopen we door een bosgebied dat hier en daar afgewisseld wordt met mooie grasvelden, voorzien van picknickbanken en vuilnisbakken; ideaal voor gezinsrecreatie, en als ik niet om 19.00 uur binnen moest zijn, zou ik hier lekker een dutje gaan doen in de zon, met m'n benen over de rugzak, maar ja...., ik ben niet onderweg naar Santiago.

Al snel komen we bij café 'De Hospes' waar we deze keer wel even wat drinken, het is er een gezellig treffen: teveel bekenden om op te noemen.

Tussen Strijp en de verzorgingspost bij het Leenderbos komen we over veel ruitpaden en zandweggetjes, de zondagmiddagstilte valt over het bos en aan de hemel verschijnt de maan die alweer wat groter is dan vanmorgen. De naaldbomen blijven de hele dag tikken, waarmee ze aangeven dat er behoorlijk hard gegroeid wordt.

Nog een kop soep en wat peperkoek, dan kan deze verzorgingspost ook inpakken.

Op de laatste etappe maken we nog wat kronkels door het bos en lopen langs de manege en een zandverstuiving terwijl de grote weg, die we vanmorgen via het viaduct waren overgestoken, in de verte al roept. Nu mogen we er onderdoor om daarna via de buitenwijken van Leende aan te komen op het eindpunt. Ik ben blij dat ik er ben want ik ben best wel moe!

Wat nog rest is allen te bedanken die mij -en nog 1281 andere wandelaars- door hun inzet weer een prachtige wandeldag hebben bezorgd. Het was geweldig.

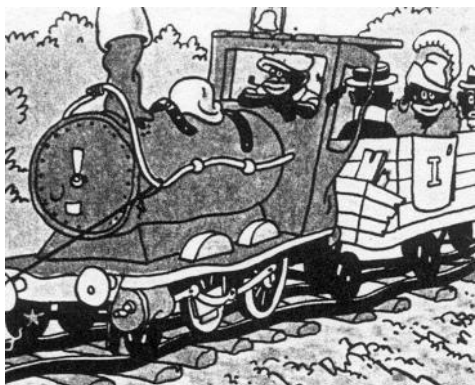
ACHTER DE PIJLENOPHALERS AAN.

'Het gaat niet goed met het spoor in Nederland'

Door: Peter van de Ven

De tweede keer dat ik in de kop van een artikel over deze personen schrijf. De eerste keer was in januari 1987. In beide gevallen gaat het om de pijlenophalers van WS'78. Toen werden we tijdens de vijfde tocht van de negende serie, op 13 december 1986 na 26 kilometer door hen gepasseerd, wat we hen niet in dank afnamen. Ik liep toen met Sjaak van der Gulik.





Terug naar het heden: Op zaterdag 22 februari zouden de voornoemde Sjaak en ik de WS-tocht in Bussum-Zuid lopen. Omdat Sjaak met de trein helemaal

uit Heerlen moest komen, zouden we pas om kwart over negen in de startplaats arriveren. Door een stroomstoring was het al in Weesp einde oefening. Een treintaxi kon geen soelaas bieden, want Bussum-Zuid ligt 12 kilometer verderop, buiten de zone. Een gewone taxi wel, die zou binnen vijf minuten komen, maar dat werd dus een half uur. Voor tien Euro de man werden we om tien uur op 600 meter voor het startlokaal afgezet. Toen we het terrein van SDO opliepen, gingen de pijlenophalers al op stap. Er was een derde persoon bij ons, die meteen inschreef, en in hun kielzog kon volgen. Wij besloten, omdat ons tempo toch niet zo hoog lag, op de routebeschrijving te lopen. In eerste instantie was dit een beetje balen, maar achteraf is dit geweldig meegevallen. De route was goed te volgen, en we hadden het geluk dat er op de eerste twintig

kilometer veel met krijtpijlen op de weg werd gewerkt, en die worden uiteraard niet 'weggegumd'. En zo konden wij ook genieten van de vesting Naarden en de historische stadskern. Ook de rand van de Hilversumse Meent was de moeite waard. Alleen bij kilometer zes was er een probleem. Bij een bejaarden-/verzorgingstehuis was een noodbrug over een sloot speciaal voor de wandelaars gemaakt, en die was nu weg. Er moest nu 300 meter omgelopen worden, maar het duurde wel een kwartier voor we wisten, welke kant we opmoesten. Toen bleek er nog een derde 'slachtoffer' van de NS te zijn: Arie Evegroen.

De soeppost was eigenlijk al opgedoekt, toch kregen we daar nog een bekertje melk. Na ongeveer 17 kilometer besloten we om kwart voor twee toch maar het parcours te verlaten. Via de Fransebaan kwamen we op onze 'alternatieve' grote rust, hotel 'Bastiljon', vlak bij het station. Om tien voor half vier weer terug bij de kantine van SDO, en we hebben nog vele bekenden gezien.

Over het weer hadden we die dag ook niet te klagen, de hele dag zon en zo'n vijf graden boven nul. Toch hopen we de volgende keer weer 'gewoon' ongeveer een half uur achter de grote groep aan te lopen!



Met Constant-Op stap

Uiteraard met dank aan Constant Dedel voor de richting waarin hij mij stuurde.

Lopen over water:

De vereniging wandelsport '78 plande voor 22 februari haar wandeltocht in Bussum en verre omgeving. Nu vind ik persoonlijk Bussum al ver van huis, dus alles wat ik als schaduw van Constant hier mag meebelevan, is voor mij een openbaring. Wij hebben in deze 'schaduw' twee memories van voornoemde illustere club, ze mogen dus content zijn met ons 'geschreven' bezoek.

Als gebruikelijk staan we om klokke negen klaar voor vertrek. SDO is een goed gastenverblijf, de naam troffen we namelijk al veel keren als vertrek- en finishlocatie. Nu doet niets meer denken aan wat Bussum eens was: zo'n 700 jaar geleden een buurtschap van Naarden, met 250 inwoners toen het kleinste dorp in 't Gooi. Naarden zelf was toen 10 keer zo groot. In de laatste 100 jaar is ook hier alles meegegroeid in de vaart der volken.

Ons parkoers volgt een keur aan parken, en het valt amper op dat we Naarden zijn binnengewandeld; natuurlijk zijn eigenheden als het vestingmuseum, raadhuis en St.-Vituskerk specifieke kenmerken van deze stad. Toch ga je aan dergelijke historie zo vlug voorbij, immers wat streelt je meer als de geur van soep die al in de voormiddag op je af komt. We gaan even dwalen door een moerassig gebied en komen dan terecht in de

'Als schaduw van': Ad van Asten

Hilversumse Meent, met vijvers en andere waterpartijen.

Opvallend zijn de oude bomen die in deze omgeving staan, helaas zijn we nog te vroeg in het jaar om de fauna bezig te zien met haar 'lentegevoel'. Van oudsher liggen hier landgoederen te kust en te keur. En waar kun je beter aarden dan omringd door eigen bezittingen, een mooi criterium om van uit te gaan dacht Natuurmonumenten bij het zoeken naar een eigen werkplekje. Het dorpse van weleer wordt bewaard in de naam van de horecaplaats waar we even tot rust kunnen komen en niet op de laatste plaats om ons inwendige gevoel even te strelen. We trekken verder door het Spanderswoud met zijn fraaie boomgroepen in afwisseling met weilanden, houtwallen en de ter aangenaam verpozen aangelegde vijvers en wandelpaden. Het zou ons te ver van de werkelijkheid af leiden als ik alle mogelijkheden die hier voorzien zijn zou opnoemen; het zou u als lezers welhaast overhalen hier ook eens te komen struinen. U weet echter uit een vorig verhaal dat wij nu al onze tijd nodig hebben voor het voltooien van een wandeling van z'n 40 kilometertjes, dus welaan daar gaan we weer!

We verplaatsen ons naar de Zanderij Crailo, en hier ontdekken we een aanwijzing waaronder wij u dit ver-

haal willen aanbieden: lopen over water! Maakt u zich echter niet bezorgd over eventuele natte voeten: er liggen vlonders om de wandelschare dat ongerief te onthouden.

Prinses Marijke ten voeten uit:

We weten dat Constant welhaast alles weet over adellijke geslachten, en de gebeurtenissen daaromheen die in de loop der eeuwen hun beslag kregen. Zo wil Constant ter afsluiting van de laatste winterserietoet van Prinses Marijke te Geldermalsen mij overhalen u weer eens het een en 't ander uit 'de familiekring' en de daarbij horende 'optrekjes' onder de aandacht te brengen. Toch rijst bij mij nu de gedachte om Constant maar eens bij Theo voor te dragen als inleider bij een volgende serie café-contactavonden; hoe velen zullen snakken naar een beetje houvast in deze tijden van tegenspoed.

Prinses Marijke opende haar honk aan de Kostverlorenkade voor de ontvangst van 501 wandelaars die op deze eerste zaterdag in maart hebben gekozen voor een wandeling door de Lingestreek. De Linge, zo memoreert Constant, is reeds een aantal jaren getemd! Dus hierover maken we ons vandaag geen zorgen. We verlaten het dorp en komen terecht bij sterk meanderende waterlopen, iets dat de afstand van de tocht in doelmatigheid aardig ondersteunt. Ach, waar tref je elders in ons landje nog zulke ongereptheid in natuur!

In Erichem staan ze al op ons te wachten met verzorging: de gastvrijheid van de meisjes en jongens van Marijke is welhaast spreekwoordelijk. Van hieruit wandelen we over landwegen naar het stadje aan de Korne. Vlug een stukje tekst uit de bloemlezing van Constant

Een tunneltje met een bocht erin:

Vereniging wandelsport '78 koos traditioneel voor Maarn om haar seizoenswandelingen op 15 maart af te sluiten. Fantastisch wandelweer is ons in het vooruitzicht gesteld als we met 582 wandelaars omstreeks 9.00 uur aan de 40 km lange wandeltocht beginnen. Ik weet niet of het voor de WS een record is, maar in ieder geval is het een prachtig deelnemersveld op de afstand die wij zelf ook graag tot 'onze doelgroep' rekenen! Vanuit 'De Twee Marken' trekken we al gauw de bossen in en komen bij het wijdse uitzicht dat kenmerkend is voor het weidegebied dat zich uitstrekt richting Den Treek en Henschoten. Het Henschotermeer ligt vredig te pronken in de vroege lentezon terwijl wij als een lang gerekt lint over haar strand voortsjouwen. Ook al is het nu Lente, en dit de slottocht van een geslaagd seizoen, toch zullen wij ons moeten spoeden naar de finish en straks verzuchten: het was mooi, maar we gingen ervoor!?!

We gaan dieper het natuurgebied in en belanden in en rond de landgoederen die ieder voor zich hun bijzondere bekoring aan ons kwijt willen. Ons oog overziet dit alles in een flits. Dan doemt daar voor ons Leusden op,

't Gooi zou 't Gooi niet zijn zonder haar Westerheide. Wij, en wij zijn daar met 471 personen in getal, genieten er met volle teugen voordat we voldaan terugkeren naar Bussum en de finish aldaar.

meenemen kan in deze samenhang geen kwaad: 'Villa Buria in pago Testrebentie', en dan weten we meteen waar we het over hebben: Buren!

Inmiddels zijn we daadwerkelijk het historische stadje binnengestapt, raken onder de indruk van de vestingwallen en de schoonheid die de omgeving uitstraalt. Dan is daar 'Het Pannenkoekenhuis' om ons een poos te verwennen. Op ons gemak kuieren we vervolgens door een park om daarna een fietspad te gaan volgen richting 'Solemunde', zoals het dorp Zoelmond zo'n 800 jaar geleden genoemd werd. Hier heeft 'Marijke' weer aan ons gedacht en zo nemen we in volle tevredenheid de kronkelende dijken die ons terug naar het plaatsje Buren voeren. We verlaten deze vestingstad onbelemmerd via De Buitenhuispoort en kunnen ook volop genieten van de parken en bosschages die ons op onze weg naar elders begeleiden. Gaan vervolgens weer kronkelige waterlopen volgen tot we in Buurmalsen terechtkomen. Het is een tocht vol afwisseling geworden, het vroege lentezonnetje maakte het geheel tot een waar wandelfeest. Aan de finish blijkt uit de statistieken dat de heer Moorelissen met zijn 90 lentes tot de oudere deelnemers mag worden gerekend, de toekomst hebben ze bij 'Marijke' o.a. in Mariska en Daniëlle Kruissen, beiden 6 jaar jong.

Aan de langste afstand: de 40 km namen 128 personen deel.

en op een boerenerf aldaar, kunnen wij ons een moment met soep verpozen!

Het wordt even stoeien met enkele zandverstuivingen alvorens we het bosgebied bij Woudenberg doorkruisen en via nog enkele andere zanderijen uiteindelijk in de omgeving rond Austerlitz geraken. In het dorps huis van deze voormalige Franse legerplaats nemen we even de tijd om tot onszelf te komen. We verdwalen nog bijna op al die smalle en nog smallere paadjes in de buurt van Driebergen tussen al even talrijke landgoederen die alle een eigen roem meedragen. Voor ons is het echter een aangename opluchting als eindelijk het licht weer lonkt aan het einde van een tunneltje met een bocht erin! Nog enkele bosmeertjes om knus aan voorbij te lopen en dan zijn we weer terug in Austerlitz en brengt het parkoers ons uiteindelijk bij de koffiepauze. Langzamerhand naderen we ons vertrekpunt van vanmorgen, we zijn enigszins vermoeid van de pittige uitdagingen onderweg, maar blij en voldaan over deze prachtige tocht ter afsluiting van het winterwandelseizoen van WS'78.

We laten niet na van hier uit Coos Verburg en zeker ook Henri Floor de hartelijke groeten van ons allen over te brengen. We hopen hen na een niet al te lange periode weer op onze mooie wandelpaden te mogen treffen en van hun geschreven wandelervaringen te mogen proeven!

Winterwandeling van OLAT op zondag 16 februari te Oisterwijk.

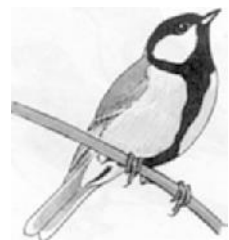
Door Piet Royakkers

Na een gezellige verjaardag op zaterdag 15 februari had ik een korte nacht gehad. Om halfnacht was ik uit bed om me voor te bereiden op de winterwandeling van de OLAT in Oisterwijk. Om ongeveer kwart over tien startte ik op de 20 km vanuit café 't Oude Nest.

Het was zeer goed wandelweer. Het is een prachtige omgeving in en rondom Oisterwijk: mooie grove dennenbossen met daar tussenin tientallen vennen.

De Oisterwijkse bossen en vennen zijn een waardevol natuurgebied waar vele soorten watervogels broeden. Op enkele plaatsen is weer voedselarm water aanwezig zodat er bijzondere planten groeien zoals de moeras-hertshooi, biesvaren en het oeverkruid. In het schone water groeien zeldzame sieraalgen. Hier en daar liggen grote veenmostapijen langs de oevers. De vennen zijn bijzonder in trek bij recreanten. Er leven ook broedvogels zoals het goudhaantje, een van de kleinste vogeltjes van Nederland. Sinds de zeventiger jaren is natuurmonumenten bezig het bos om te vormen tot een

gevarieerder bos waar meer soorten dieren voorkomen. Het roodborstje b.v. broedt alleen in bossen, waar ook struiken groeien, zodat het kan schuilen voor roofvogels. Om meer variatie in de begroeiing te krijgen worden op sommige plaatsen grove dennen omgezaagd. Dode bomen



laat men liggen zodat insecten die de bomen afbreken op hun beurt worden gegeten door diverse vogels en zoogdieren. Daarnaast bevat het dode hout voedingsstoffen voor de nog levende planten in het bos. De afgestorven stammen en takken vormen bovendien een schuil en nestplaats voor een rustend ree of broedende

koolmees. Veel vennen zijn door milieuvervuiling verzuurd, vertroebeld en voedselrijk geworden. Het gevolg is een dikke zure laag slib op de bodem waardoor bijzondere planten zijn verdwenen en er een ander dierenleven is gekomen. Zo broedde hier vroeger de venkraai (zwarte stern) die hier nu niet meer voorkomt. Door de vennen in etappes schoon te maken konden kikkers en padden zich in het ven verschuilen. De witte waterlelies die duiden op zeer voedselrijk water zijn verdwenen. Ze waren mooi maar zijn verdrongen andere planten. Misschien komt de zeldzame waterlobelia weer terug.

We liepen verder over een houten bruggetje en staken de spoorweg over. Dit vond ik erg benauwend omdat er geen enkele beveiliging was. Het was dus hier uitkijken geblazen. Bij de wagenrusten smaakten de boterhammen goed. Na wat gezellige contacten ging de wandeltocht verder. In café 't Stokske hadden we onze laatste rust.

Vervolgens ging de tocht verder op weg naar de finish. Om ongeveer halfvier waren we weer terug in café 't Oude Nest. Het was weer een fijne wandeldag in dit uitzonderlijk mooie natuurgebied in de Oisterwijkse bossen.

Na me afgemeld te hebben reed ik zeer voldaan met de auto weer terug naar huis.



Wandeling door de Malpie te Valkenswaard op zondag 9 februari 2003.

Door Piet Royakkers

Betsy en ik besloten vandaag te gaan wandelen in de Malpie onder de gemeente Valkenswaard. We reden met de auto naar de Venbergse Molen waar we haar parkeerden. Het was goed wandelweer. Om ongeveer twee uur startten we met onze wandeling. Het was op veel plekken zeer nat vanwege de gevallen regen.

Het is een prachtig natuurgebied in de Malpie. Het gebied is zo'n 86 ha groot en wordt beheerd door Staatsbosbeheer. De schrale graslanden langs de Dommel

worden afgewisseld door houtwallen, grillig moeras en moerasbos, rietranden en elzenbroek doorplant met populieren, gagelstruwelen, natte heide, gemend bos en jong grove dennenbos. De



overgang van beekdal naar hogere gronden verloopt zeer grillig. In de beek groeien grote en vlottende waterrenonkel. Enkele schrale graslandjes herbergen nog soorten als biezenknoppen, blauwe zegge en draadrus. De rietlanden zijn ontstaan uit hooilanden waar vanwege de lage gasproductie het maaien werd gestopt. Hierdoor ontstond ruigte en bos. In de vochtige heide groeien beenbreuk, klokjesgentiaan en moeraswolfsklauw. In de rietlanden zijn ruigten en gagelstruwelen te vinden en op de venranden broedt de blauwborst, de grauwe klauwier, de bosrietzanger, de roerdomp, de snor en sprinkhaanzanger. In de broekbosjes de grasmus, de nachtegaal en spotvogel. Broed-



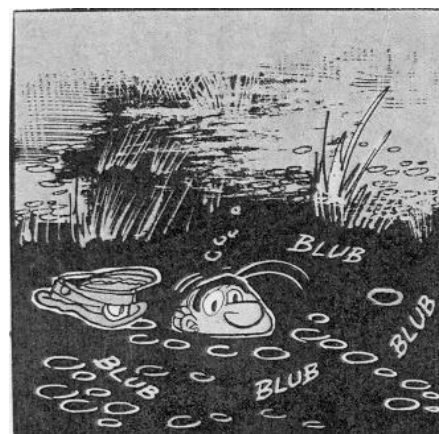
vogels in de hoger gelegen bossen zijn de havik, de sperwer, de boomleeuwerik en de geelgors, De Malpiebeemden liggen tussen de laaggelegen Dommel en de hoger gelegen Malpiebossen en het natuurgebied de Malpie. In dit uitzonderlijk mooi natuurgebied leven boven het kwalitatief matig tot goede water de bosbeekjuffer en de weidebeekjuffer. In de zomer zie je hier veel vlinders. In de beekoever broed de ijsvogel, Voor amfibieën zoals de kleine watersalamander zijn enkele poelen aangelegd.

Er zijn picknickplaatsen en banken geplaatst. Je kunt in de Malpie uren wandelen maar je moet dan wel uitkijken dat je niet in het moeras terechtkomt. Dit overkwam ons beiden. We zouden een rondje maken om dan toch weer op het punt uit te komen waar we begonnen waren, maar omdat we kennelijk te vroeg naar links zijn gaan lopen kwamen we in het moeras terecht. Steeds trachten we hier uit te komen maar dat lukte maar niet. In de verte zagen we mensen over de weg lopen, die adviseerden ons meer naar rechts te lopen zodat we naar het hoger gelegen gebied rond het moeras konden komen. Met het teruglopen kwamen mijn schoenen on-

der water te staan zodat ik natte voeten kreeg. De wandeling werd daardoor erg spannend en grillig, maar uiteindelijk lukte het ons op het hoger gelegen gedeelte te komen op de weg richting Venbergse Molen, daar konden we wat bijkomen van deze risicovolle wandeling.

Betsy dronk een heerlijke trappist en ik een beker warme chocomel met slagroom want ik moest nog rijden. Ondanks

alle grillige strubbelingen was het toch een mooie wandeling in dit prachtige natuurgebied. Om ongeveer halfzes waren we weer thuis.



Spannende minuten voor Piet!

Sierlijk door de bocht

door: Ad van Asten

Amper bekomen van een enerverende clubreis naar de Ardennen zijn we op zondagmorgen 9 maart alweer vroeg uit de veren voor een dagje 'Olland door de bocht'. Het is voor de 24^e keer dat in Sint-Oedenrode of directe omgeving door OLAT een snelwandelwedstrijd en prestatiewandeltocht wordt gehouden. Sinds vorig jaar 'zitten we' in Olland, en eerlijk is eerlijk, we zitten daar op een goede locatie.

Gemeenschapshuis 'De Holm' verleent ons een gastvrij onderkomen voor het inschrijfbureau van Mariet en Joop, er zijn kleedlokalen, na afloop kan er gedoucht worden en er is horecafaciliteit. Wat kunnen we ons nog meer wensen! Goed weer natuurlijk en dat krijgen we vandaag weer volop.

Met de commissie hebben we vooraf natuurlijk al verschillende 'conferenties' afgewerkt, maar als altijd moet op het laatste nippertje nog het een en ander geregeld worden. Zo zijn Theo, Paul, Sjef en Marinus al vanaf negen uur bezig met het aanbrengen van markeringen, het bouwen van 'behuizing' voor de rondetellers en de verzorging. De vlaggen moeten gehesen worden en alle medewerkers moeten hun instructies krijgen. Het is een officiële bedoening, want een en ander gebeurt volgens de spelregels van de KNAU en dat mag je niet zomaar op z'n beloop laten.

Gelukkig verleent het corps officiële scheidsrechters volledige medewerking en kunnen we vandaag rekenen op: Cor Zijlmans (hoofdscheidsrechter), met Paul Koks,



Constant, Toos, Mia en Dini

Karin van Bremen en Sjannie van Wakeren als juryleden. Henri Hamecher lost de startschoten. Frans v/d Boom en Margriet Fischer klokken de eindtijden.

Dan hebben we een groep van minder officiële mensen nodig, en zoals algemeen bekend: hoe onofficiël hoe onmisbaarder en dat zijn de rondetellers. Je kunt je immers voorstellen dat uit die wirwar van lopers op de duur niet meer is op te maken hoeveel rondjes iedereen heeft afgelegd en dan nog op verschillende afstanden: 5-20-35 en 50 km. Bij het ingaan van de laatste ronde moet elke wandelaar de bel krijgen, dan weet hij of zij of er nog een sprintje tot slot inzit. Aan de tafel waar dit allemaal wordt bijgehouden zitten: Toos v/d Boom, Dini van Asten en Mia Dielesen.

Ook willen de wandelaars graag weten welke tijd zij op een bepaalde afstand hebben gerealiseerd. Eigenlijk moeten we daarvoor om de 5 km waarnemers hebben die met een stopwatch op de exacte afstand de door-

komsttijden op de seconde nauwkeurig klokken en noteren. Bovendien moet elke ronde die de wandelaar op die bepaalde afstand passeert, worden afgecheckt, anders is niet bekend op welk moment er geklokt moet worden.

Vandaag kunnen wij hiervoor helaas niet over voldoende medewerkers beschikken. Voor de 35 en 50 km kunnen we slechts om de 10 km mensen inzetten. Bovendien hebben drie van de vier personen die ons daarbij assisteren dit secure werk nog nooit gedaan; het zijn: Lydia de Ligt en Frans Peters op de 10 en 30 km en Annie van Langen en ik op de 20 en 40 km.

De wandelaars die anderhalf uur later op de 20 km starten zijn, nog meer dan de anderen, gebrand op hun tussentijden, de meeste snelwandelaars op deze kortere afstand lopen bovendien in een veel sneller ritme. Voor deze atleten moeten we klokken om de 5 km. Gelukkig stellen Johan en Maria van den Hoogenhoff zich, na een 'noodoproep' door Theo, beschikbaar en Henk Plasman neemt hierbij een leidende taak op zich. Jammer genoeg zit het er voor Henk vandaag niet in om zelf mee te lopen.

De kraam met de drankjes en boterhammetjes werkt ondertussen op volle toeren met: Tini Koolen, Tonny v/d Rijt en Lenie van Roosmalen, terwijl Willem Schoonhen het mannenwerk voor zijn rekening neemt samen met Marinus. Tot slot -en zeer belangrijk- zorgt Constant Dedel als tijdcourier ervoor dat de uitslagen correct op het secretariaat in De Holm terechtkomen, zodat Mariet en Joop de lijsten kunnen invullen en de diploma's uitschrijven.

Zo krijg je een beetje de indruk van wat er allemaal in het draaiboek voor vandaag staat.

Leden die in de buurt van Olland wonen zal het misschien aanspreken als ik ook even de ronde die moet worden afgelegd noem: de 35 en 50 km start vooraan in



Philip Krul

Jenne-akkers, draait via passage van de Schootsedijk de Hofstad op, neemt dan Horst om vervolgens via Roest weer de Jenne-akkers op te draaien.

Volledige medewerking wordt verleend door de familie Coolen op Roest waar we de rondetelling bijhouden en de finishlijn van de 5-20 en 50 km ligt. Bij de familie v/d Brandt mogen we gebruik maken van de oprit voor de verzorgingspost. De lengte van het parkoers is 2392 meter.

Theo Tromp is de wedstrijdleider en houdt verder zowat alles in de gaten wat er op deze dag kan gebeuren. Om 4 minuten over 11 geeft hij Henri Hamecher het sein dat hij na 1 minuut zijn pistool mag laten knallen, en er zit goed geluid in dat ding! 19 Atleten zijn op weg naar de finish, waarvan 5 op de 35 km en 14 op de 50 km. Op de 35 km loopt 1 wedstrijdloper en op de 50 km zijn er dat 5.

Al vlug blijkt dat de strijd op de 50 km zal gaan tussen 2 Belgen: de nummers 104 en 105, waarbij de laatste ons de sterkste lijkt. Onze Paul Canters, met nummers 116, loopt zwaar maar blijft wel het veld van de prestatiewandelaars aanvoeren.

Wil Botman van de LAT hoeft zich op de 35 km geen zorgen te maken, als hij de finish haalt, is hij tevens de matchwinner op deze afstand. In de prestatieklasse hebben wij op de 35 km onze inbreng met Klaas Bakker, Frances Rouppe van de Voort, beiden zijn geroutineerde lopers en weten hun tempo mooi op pijl te houden. Later blijkt ook dat Ben Duin is deze categorie meestrijdt, hem denken we een tijdlang een plaats bij de 50 km-lopers toe omdat zijn barcode in die richting wijst. Wilfried van Bladel is een nieuwkomer, maar hij weet zich goed aan te passen en tegen het einde van de tocht lijkt hij even fris als na een tochtje van 40 op maat door de bossen rond 'Madurodam'.

Bij de prestatiewandelaars op de langste afstand missen we al na een goed uur Sjef Koolen, later zal blijken dat hij veel last kreeg van een injectie die hij enkele dagen daarvoor in zijn arm liet zetten. Jammer Sjef, en zoals jezelf altijd zegt: volgende keer beter! Zoals hiervoor al gezegd blijft Paul Canters op kracht lopen en hij voltooit de strijd op de tweede plaats in het veld en wordt eerste bij de prestatielopers. Jan Vogelsangs heeft wat meer aanlooptijd nodig, maar aan het slot is hij Jaap Visser en Manfred Loch, beiden wedstrijdlopers, nog te snel af. Frits van Duijnhoven loopt zijn rondjes alsof de jaren bij hem niet mee gaan tellen. De grootste openbaring vandaag is echter Boetje Huliselan. Ik had al gehoord dat Boetje een week eerder al bij de RWV was gaan oefenen op de wedstrijd baan, maar om dan meteen Hugo Prinsen, Cor Brassier en Anne Radder achter je te laten is om z'n minst opmerkelijk.

Piet de Ruijter, tot slot, heeft al zijn tijd nodig om de 21 rondjes te voltooien, maar hij haalt het, dus ook voor Piet: petje af!

Cristophe Hume moest net voor het 40 km-punt de strijd, wegens een blessure, staken en Hans van Wakeren hield het al eerder in de wedstrijd voor gezien. De wandelaars op de 5 km hoeven maar 2 rondjes te draaien, zij hebben er dan ook een veel snellere pas in zitten. Je ziet ze amper voorbij komen. Een persoon valt ons echter wel op, het is de Nieuw-Zeelandse: Catalina Malone, haar niet al te omvangrijke vormen bewegen zich in een zekere regelmaat die wij bijna voor onmogelijk houden; als een gracieuze breinaald gaat ze tweemaal voor ons door de bocht. En dan is het toch ook niet erg dat je enkele uren voor al die sportieve atleten langs de weg mag staan. De 20 km kent eveneens een mooi deelnemersveld, de meesten lopen in de wedstrijdklasse. Naast de jeugdige

deelnemers: Ronnie en Marco Timmermans, die beiden onder de RWV-vlag uitkomen maar ook OLAT wandellid zijn, is hier alleen Antoon Asveld voor OLAT present.

Ik volsta dan ook met te wijzen op de uitzonderlijke prestatie van Philip Krul, die blijft doorgaan met zijn geliefde snelwandelsport, en ons daarbij steeds weer voorhoudt: blijf geloven in je sport en het zal je de kracht geven te genieten van elke dag die het leven rijk is.

Met dank aan iedereen die heeft meegewerkt aan deze sportieve wandeldag in ons Brabantse Olland.

Wij ontmoeten jullie graag weer tijdens ons Internationale Wandelweekend in Weert van 31 mei op 1 juni.

Voor u gelezen: onder redactie van Margriet, Peter, Ad, enz.....



Eerste hulp bij kinderen en reanimatie is van levensbelang!

Wanneer je getuige bent van een ongeval, wil je als toeschouwer weten wat je moet doen. Dat kun je niet alleen uit een boekje leren, dat moet je ook oefenen.

De GGD Zuidoost Brabant organiseert verschillende cursussen die kunnen helpen om onder acute omstandigheden doeltreffend op te kunnen treden.

Cursus Eerste hulp bij kinderen

Deze cursus wordt gegeven door ervaren verpleegkundigen. Tijdens twee bijeenkomsten van elk 2½ uur leren de deelnemers verschillende praktische handelingen om bij ongevallen snel en goed te kunnen handelen. Tevens wordt aandacht besteed aan de inhoud van de EHBO-trommel. Na afloop ontvangt de deelnemer een certificaat.

Cursus Reanimatie en kinderreanimatie

Deze cursus wordt gegeven door verpleegkundigen die in hun dagelijks werk regelmatig met reanimaties te maken hebben. Iedereen kan aan de cursus deelnemen; een speciale vooropleiding is niet vereist. De cursus bestaat uit twee bijeenkomsten van 2 uur. Aan het einde wordt een examen afgenomen. Bij goed gevolg ontvangt de deelnemer het diploma Reanimatie van de Nederlandse Hartstichting.

Cursus Bedrijfshulpverlening

Kantinepersoneel heeft de taak handelend op te treden wanneer er situaties ontstaan die gevaar opleveren voor de veiligheid en/of gezondheid van bezoekers van de kantine.

De cursus Bedrijfshulpverlening traint Eerste hulp bij ongelukken en brandbestrijding.

De cursus bestaat uit twee cursusdagen. De eerste dag wordt verzorgd door ambulanceverpleegkundigen en de tweede dag wordt verzorgd door ervaren brandweerinstructeurs. Iedere cursusdag wordt afgesloten met een examen. Bij goed gevolg ontvangt de deelnemer het diploma "Bedrijfshulpverlener", erkend door het Nederlandse bureau voor Brandweerexamen.

Bij voldoende deelnemers is het ook mogelijk, in clubverband en tegen groepstarief, cursussen op locatie te geven. Heb je belangstelling voor een van de cursussen of wil je meer informatie bezoek onze website, bel, schrijf of mail naar het Bureau Opleidingen van de GGD Zuidoost Brabant

Monique van Daal, Postbus 810, 5700 AY Helmond, Tel: 0492-584894 E-mail: postbus@ggdzob.nl

Wij zijn nog niet uitgewandeld!

In het Eindhovens Dagblad van 1 maart stond onder de titel: "Wij zijn nog niet uitgewandeld" een artikel over wandelvakanties. De reisorganisaties zagen in vijf jaar tijd het aantal boekingen verdubbelen. Toch is de markt nog niet echt verzadigd.

Enkele interessante wetenswaardigheden: tussen de 25 en de 45 jaar worden er groepsreizen geboekt, terwijl tussen de 40 en de 65 jaar veel wandelaars individueel reizen. De groei komt hoofdzakelijk op het conto van de oudere leeftijdscategorie: "De Vutters van nu zijn gezonder dan tien jaar geleden."

De meeste organisaties bieden arrangementen aan naar zonnig Zuid-Europa: Frankrijk-Spanje-Portugal-Italië. Maar Oost-Europa komt ook steeds meer in trek wat natuurlijk ook met het verdwijnen van het IJzeren Gordijn te maken heeft. Er zijn ook mogelijkheden om heel ver weg te reizen (China/Vietnam), maar daar komen procentueel weinig mensen op af.

Op het eind van het artikel wordt de term "onthaasten" te berde gebracht. Iedereen heeft het tegenwoordig druk, druk, druk, de wandelreisbureaus zetten daar iets tegenover: rust. Bent u op zoek naar een op maat gesneden wandelreis, dan kan uw clubblad al een goede start zijn: zie het advertentiegedeelte.

Hallo Wandelaars

door: Inge van Egmond

Waalre: Zondag 19 januari was het weer zover en konden Kees Mol en ik met Piet de Ruijter mee naar de derde winterserietocht van OLAT die startte vanuit Waalre, vlak bij Eindhoven. We begonnen om 8.15 uur aan de tocht. Piet en Kees liepen de 40 km en ik ging voor de 30. Het was een pittig, maar mooi parkoers. Er was ook heel goed gepijld, maar hier en daar waren toch pijlen weggehaald, die werden door de controle weer snel opgehangen. Nog bedankt daarvoor. Ik had toch nog een klein probleempje: ik was bij de splitsing van het 30 en 40 km-punt bij pijl 210 even het pad kwijt. Hier ben ik de weg opgelopen, maar dat had niet moeten. Even daarna hebben heel vriendelijke mensen mij weer op het goede spoor gebracht bij punt 220. Vanaf hier ben ik met Regina, Ton en Parcifal meegegaan. Om 14.45 uur was ik bij de laatste rustpost. Toen heb ik het spoor weer opgepakt en ben samen met Kees, Piet en Ria naar de finish in Waalre gelopen.

Oisterwijk: Zondag 16 februari hebben Kees, Piet en ik deelgenomen aan de tocht van de OLAT in Oisterwijk. Deze tocht kreeg in mijn wandelboekje de naam mee: 'De Valentijn Winterserietocht.' Omdat het weer schitterend was en parkoers al even mooi en bovendien goed gepijld, werd dit een van de mooiste tochten. Alleen moest ik even met 7 km per uur een spoorweg oversteken. Piet en Kees zeiden dat ik rustig aan moest doen. Maar ik moet even bekennen dat ik doodsbang ben van spoorwegovergangen, maar daar wil ik niemand mee lastigvallen.

Als ik een beoordeling zou moeten geven dan hebben de parkoersbouwers een 10 met een griffel verdiend! Bedankt, ook mede namens ons team: Kees, Piet, Lisette, Bert en Inge.

We Create Your Walking Holiday:

Deze reclametekst durven wij met recht te gebruiken stelt Peter Smith van Wandelorganisatie RWB.

Sinds RWB door 'Tiroler Wanderhotels' is gevraagd om de promotie in Nederland en België op zich te nemen, biedt RWB een compleet wandelprogramma het gehele jaar door.

'**Tiroler Wanderhotels**' is een organisatie die zich richt op wandelen in de Tiroler Alpen, waarbij kwaliteit hoog in het vaandel staat.

'**Wandelorganisatie RWB**' zet zich -op vrijwillige basis- in om het wandelen te bevorderen, waaronder ook het wandelen in Tirol, met kwaliteit als eerste vereiste.

Deze samenwerking op wandelgebied geeft de organisatie de gelegenheid om zowel de individuele wandelaar als de groepswandelaar datgene te bieden wat het wandelen in Tirol tot een geslaagde wandelvakantie maakt.

In september biedt RWB o.a. een **6 daagse touringcarreis naar de 4^e Int. IML 3-daagse Einhornmarsch.**

Deze wandelreis naar Seefeld-Leutasch (Tirol) Oostenrijk duurt van 17 t/m 21 september en wordt aangeboden tegen een arrangementsprijs van €229,= voor 3 overnachtingen in een ***hotel op basis van kamer/douche en ontbijt. Het startgeld voor de 3-daagse en een medaille is inbegrepen.

Een prachtige wandelgids met diverse mogelijkheden ligt voor u klaar. Wilt u geheel vrijblijvend worden geïnformeerd, bel dan na 18.00 uur met: Peter Smith 0493-699671 of e-mail naar: rwb@euphony.net

Op Weg:

Voor mij ligt de eerste uitgave van het GR Magazine voor wandelen en Fietsen. Een prachtig tijdschrift dat om de 2 maanden in onze brievenbus zal vallen. Het blad 'Op weg' is bedoeld voor wandelaars, fietsers, trekkers, rugzakkampeerders en natuurliefhebbers. Hoe wandelaars en fietsers ook onderweg op een prettige manier van elkaars paden in de vrije natuur gebruik kunnen maken leest u in dit Magazine.

Het jaarabonnement kost u slechts €25,00. Voor meer informatie kunt u bellen met Grote Routepaden in Antwerpen, telefoon: 00-3232327218 of e-mail: info@groteroutepaden.be

Recreatieve wandelingen

Afgelasting tocht 13 april Nederweert-Eind

W.C. Eendracht uit Nederweert-Eind moet helaas melden dat de wandeltocht 'Het Kruis' die voor 13 april op het programma staat, door omstandigheden niet kan doorgaan. Ondanks alle inspanning is het de organisatie niet gelukt u dit jaar deze prachtige wandeltocht door het buitengebied aan te bieden. Zij vragen uw begrip voor de onverwachte situatie die zich voordoet. Zij hopen u in 2004 wel weer te mogen begroeten. W.g. W.C. Eendracht.

April

12 en 13	Schijndel Hoevenbraaksestr.	42-30-20-15-10 km	08.00 uur
12 en 13	Etten-Leur Lange Brugstr 63	40-30-20-15-10 km	09.00 uur
13	Westerhoven Dorpstraat 9	25-15-10 km	07.00 uur
13	Westerhoven Dorpstraat 9	25-15-10 km	07.00 uur
20	Valkenswaard Reisvennenstr 34	30-20-15-10 uur	08.00 uur
21	Asten Markt 12	40-30-20-15-10 km	08.00 uur
21	Breda Talmastraat 1	40-25-20-15-10 km	08.00 uur
21	Wijk en Aalburg Katalijnenstr 1a	50-40-30-20-15-10 km	07.00 uur

26	Steenbergen Seringenlaan 1	40-25-15-10 km	08.00 uur
26	Geldermalsen Deilseweg 7	40-25-15-8 km	07.30 uur
27	Boekel Pr. V/d Veldenstr	30-20-15-10 km	08.00 uur
30	Valkenswaard De Hofnar 10	40-30-20-10 km	08.00 uur
3 mei	Dongen Hertog Janstr 41	50-40-30-20 km	07.30 uur
3 mei	Roosendaal Nispenseweg 1	50-40-30-20-10	07.00 uur
3 en 4	Boxtel v. Salmstraat 76	40-30-20-12 km	08.00 uur
4 mei	Gemert Churchillaan 12	42-30-20-15-10 km	07.00 uur
10 mei	Wageningen Plantsoen 3	40-25-15 km	08.00 uur
18 mei	Den Bosch Meerendonkweg	40-30-20-15-10 km	07.00 uur



9^e Wandelvierdaagse "Drentse Friese Woud" 22 tot en met 25 mei 2003

Afstanden: 40,30,-20 en 10 km
Inlichtingen: dhr. J.R.Blaauw,
Gerritsstraat 4, 7981 BS DIEVER
Tel. 0521-592661
www.walk.to/diever

Autobedrijf stienen someren

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi-/en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf



5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon: 0493-493111
Telefax: 0493-494824



CAFE-BILJARD
FEESTZAAL
DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040-2062019
Langstraat 8 - LEENDE

Bruiloften
Koffietafels
Recepties
Feestavonden
Warm/koud
buffet



Sonseweg 3
5492 HK NIJNSSEL
Tel. 0413-479680
Fax 0413-478704

VAKANTIE APPARTEMENTEN VERHUUR
LETOURISTE
MORZINE-AVORIAZ - PORZESCH-SOLEIL, FRANCE

De ideale plek voor fantastische wandel, outdoor en wintersport vakanties

Info op www.letouriste.com
06.53523900/0033.450741861

KOM WANDELEN IN TSJECHIE

Goed gemarkeerde wandelroute's in het Nederlands.
Verblijf in hotel, appartement of op camping
Hollandse gastvrijheid, maar Tsjechische prijzen.

Vernerovice 131 Vernerovice bij Broumov
Info: www.aktief.cz
Tel: + 420 491 582 138 Tel: 06.12236194